

РЕШЕНИЕ

№ 41

гр. София, 02.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 8-МИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Дацов

Членове: Димитър Фикийн
Светла Букова

при участието на секретаря Ирена М. Дянкова
в присъствието на прокурора
като разгледа докладваното от Димитър Фикийн Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20221000600860 по описа за 2022 година

образувано по протест на прокурор при Специализираната
прокуратура/закрита/срещу присъда от 23.05.2022 г., постановена по нохд №
1921/2019 по описа на Специализирания наказателен съд/закрит/.

С обжалваната присъда състав на Специализирания наказателен
съд/закрит/ е признал подсъдимия Р. Д. Т., с ЕГН *****, за невиновен в
това, че за времето от началото на месец февруари 2015 г. до 16.03.2016 г., в
гр. София и на територията на цялата страна, да е участвал в организирана
престъпна група по смисъла на чл. 93 т. 20 НК - структурирано трайно
сдружение на три и повече лица, с цел да вършат съгласувано в страната
престъпления, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече
от три години, с участници В. П. М., ЕГН ***** и М. Б. М., ЕГН
*****, като групата е създадена с користна цел и с цел да вършат
престъпления против финансовата и данъчната система по чл. 255 и чл. 253
от НК, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от три

години, поради което и на основание чл. 304 от НПК го е оправдал по обвинението да е извършил престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр.3, т. 2, вр. ал. 2 от НК.

Подсъдимият Р. Д. Т. е признат за невинен и за това, че за периода от месец март 2015 г. до 14.07.2015 г., в гр. София, в условията на продължавано престъпление по смисъла на чл. 26 ал. 1 от НК, когато две или повече деяния, които осъществяват поотделно един състав на едно и също престъпление, са извършени през непродължителен период от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите, като подбудил (умишлено склонил М. М.) и подпомогнал (улеснил М. М. в извършването на престъплението като търсил, договарял стоки-месо и цени, осъществявал логистика по доставката и продажбата им) в съучастие с М. Б. М., ЕГН *****, като посредствен извършител чрез лицето И. Р. Д., ЕГН *****, собственик и управител на търговското дружество „Нов живот 2013“ ЕООД, ЕИК 202793675 (за периода месец март и април 2015 г.) и като извършител (за месец май и юни 2015 г.) и В. П. М., ЕГН ***** като помагач (умишлено улеснил М. М. в извършването на престъплението като намирал средства за договорените от Р. Т. стоки-месо и спомагал осъществяването на разплащанията посредством финансовата институция „Фактор И.Н. “ АД, ЕИК 121399009), да е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери 216 371,13 лева (двеста и шестнадесет хиляди триста седемдесет и един лева и тринадесет стотинки) на търговското дружество „Нов живот 2013“ ЕООД, ЕИК 202793675, представляващи данък върху добавената стойност, като при водене на счетоводството е съставил документи с невярно съдържание - отчетни регистри - дневници за продажбите на дружеството „Нов живот 2013“ ЕООД, съгласно чл. 124, ал. 1, т. 2 от ЗДДС и чл. 119, ал. 1 и ал. 3 от ППЗДДС, в които не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални продажби на стоки-месо в страната, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите и потвърдил неистина в справки-декларации, които се изискват по силата на чл. 125, ал. 1 от Закона за данък добавена стойност /ЗДДС/ и чл. 116, ал.1 от Правилника за приложение на закона за добавена стойност пред ТД НАП-София, офис - Надежда, като деянията са извършени както следва:

1. През месец март 2015 г. при водене на счетоводството съставил документ с невярно съдържание - дневник за продажбите на „Нов живот 2013“ ЕООД, ЕИК 202793675, за данъчен период месец март, в който не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални доставки на стоки към контрагенти по чл. 6 от ЗДДС за данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС в нарушение на чл. 113 от ЗДДС, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите в размер на 41 645,97 лв., а на 14.04.2015г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери 41 645.97 лв. /четиридесет и една хиляди шестстотин четиридесет и пет лева и деветдесет и седем стотинки/, като в справка - декларация по ЗДДС с вх. № 22131138730, подадена пред ТД на НАП - гр. София, офис „Надежда“, потвърдил неистина в раздел „А“ от декларацията, относно размера на извършените доставки, като начислил ДДС в размер 41 645.97 лева, вместо 83 291.94 лв. и по този начин е променил резултата за периода, като в раздел „В“ е декларирал ДДС за внасяне 0,00 лв., при действително установен ДДС за внасяне в размер на 41 645.97 лв. /четиридесет и една хиляди шестстотин четиридесет и пет лева и деветдесет и седем стотинки/;

2. През месец април 2015 г. при водене на счетоводството съставил документ с невярно съдържание - дневник за продажбите на «Нов живот 2013» ЕООД, ЕИК 202793675 за данъчен период месец април, в който не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални доставки на стоки към контрагенти по чл. 6 от ЗДДС за данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС в нарушение на чл. 113 от ЗДДС, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите в размер на 27 471,27 лв., а на 14.05.2015г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери 27 471,27 лв. /двадесет и седем хиляди четиристотин седемдесет и един лева и двадесет и седем стотинки/, като в справка - декларация по ЗДДС с вх. № 22131141819, подадена пред ТД на НАП - гр. София, офис „Надежда“, потвърдил неистина в раздел „А“ от декларацията, относно размера на извършените доставки като начислил ДДС в размер 27 471.27лв., вместо 54 942.54 лв. и по този начин е променил резултата за периода като в раздел „В“ е декларирал ДДС за внасяне 0,00 лева лв., при действително установен ДДС за внасяне в размер на 27 471.27 лв. /двадесет и седем хиляди четиристотин седемдесет и един лева и двадесет и седем

стотинки/;

3. През месец май 2015 г. при водене на счетоводството съставил документ с невярно съдържание - дневник за продажбите на «Нов живот 2013» ЕООД, ЕИК 202793675 за данъчен период месец май, в който не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални доставки на стоки към контрагенти по чл. 6 от ЗДДС за данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС в нарушение на чл. 113 от ЗДДС, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите в размер на 118 789,59 лв., а на 15.06.2015 г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери 118 789,59 лв. /сто и осемнадесет хиляди седемстотин осемдесет и девет лева и петдесет и девет стотинки/, като в справка - декларация по ЗДДС с вх. № 22131144813, подадена пред ТД на НАП - гр. София, офис „Надежда“, потвърдил неистина в раздел „А“ от декларацията, относно размера на извършените доставки като начислил ДДС в размер 118 789.59 лв., вместо 237 579.18 лв. и по този начин е променил резултата за периода като в раздел „В“ е декларирал ДДС за внасяне 0,00 лв., при действително установен ДДС за внасяне в размер на 118 789,59 лв. /сто и осемнадесет хиляди седемстотин осемдесет и девет лева и петдесет и девет стотинки/;

4. През месец юни 2015 г. при водене на счетоводството съставил документ с невярно съдържание - дневник за продажбите на «Нов живот 2013» ЕООД, ЕИК 202793675 за данъчен период месец юни, в който не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални доставки на стоки към контрагенти по чл. 6 от ЗДДС за данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС в нарушение на чл. 113 от ЗДДС, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите в размер на 28 464,30 лв., а на 14.07.2015 г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери 28 464, 30 лв. /двадесет и осем хиляди четиристотин шестдесет и четири лева и тридесет стотинки /, като в справка - декларация по ЗДДС с вх. № 22131147844, подадена пред ТД на НАП - гр. София, офис „Надежда“, потвърдил неистина в раздел „А“ от декларацията, относно размера на извършените доставки като начислил ДДС в размер 28 464.30 лв., вместо 56 928.60 лв. и по този начин е променил резултата за периода като в раздел „В“ е декларирал ДДС за внасяне 0,00 лв., при действително установен ДДС за

вносяне в размер на 28 464,30лв. /двадесет и осем хиляди четиристотин шестдесет и четири лева и тридесет стотинки/, поради което и на основание чл. 304 от НПК съдът го е ОПРАВДАЛ по обвинението да е извършил престъпление по чл. 255, ал. 3, вр. ал. 1, т. 2, пр.1, т.3, пр. 1, т. 6, пр.1 вр. чл. 26, ал. 1, вр. чл. 20, ал.3 и ал. 4, вр. ал. 1 от НК.

С присъдата съдът е признал подсъдимият Т. за невиновен, за периода от месец юни 2015 г. до 14.10.2015 г., в гр. София, в условията на продължавано престъпление по смисъла на чл. 26, ал. 1 от НК, когато две или повече деяния, които осъществяват поотделно един състав на едно и също престъпление, са извършени през непродължителен период от време, при една и съща обстановка и при однородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите, като подбудил (умишлено склонил М. М.) и подпомогнал(улеснил М. М. в извършването на престъплението като търсил, договарял стоки-месо и цени, осъществявал логистика по доставката и продажбата им), в съучастие с М. Б. М., ЕГН ***** - като посредствен извършител чрез лицето В. М. М., ЕГН *****, собственик и управител на търговското дружество „Булгарфрут-64" ЕООД, ЕИК 121810211 и В. П. М., ЕГН *****, като помагач (умишлено улеснил М. М. в извършването на престъплението, като намирал средства за договорените от Р. Т. стоки-месо и спомагал осъществяването на разплащанията посредством финансовата институция „Фактор И.Н." АД, ЕИК 121399009), да е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери 422 778,50 лева (четиристотин двадесет и две хиляди седемстотин седемдесет и осем лева и петдесет стотинки) на търговското дружество „Булгарфрут-64" ЕООД, ЕИК 121810211, представляващи данък върху добавената стойност, като при водене на счетоводството да е съставил документи с невярно съдържание - отчетни регистри - дневници за продажбите на дружеството „Булгарфрут-64" ЕООД, съгласно чл. 124, ал. 1, т. 2 от ЗДДС и чл. 119, ал. 1 и ал. 3 от ППЗДДС, в които не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални продажби на стоки-месо в страната, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите и потвърдил неистина в справки-декларации, които се изискват по силата на чл. 125, ал. 1 от Закона за данък добавена стойност /ЗДДС/ и чл. 116 ал.1 от Правилника за приложение на закона за добавена стойност пред ТД НАП-

София, офис - Надежда, като деянията са извършени както следва:

1. През месец юни 2015 г. при водене на счетоводството съставил документ с невярно съдържание - дневник за продажбите на „Булгарфрут- 64" ЕООД, ЕИК 121810211 за данъчен период месец юни, в който не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални доставки на стоки към контрагенти по чл. 6 от ЗДДС за данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС в нарушение на чл. 113 от ЗДДС, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите в размер на 67 512,42 лв., а на 14.07.2015 г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери 67 512,42 лв. /шестдесет и седем хиляди петстотин и дванадесет лева и четиридесет и две стотинки/, като в справка - декларация по ЗДДС с вх. № 22131147862, подадена пред ТД на НАП - гр. София, офис „Надежда", потвърдил неистина в раздел „А" от декларацията, относно размера на извършените доставки като начислил ДДС в размер 67 512.42 лв., вместо 135 024.84 лв. и по този начин е променил резултата за периода като в раздел „В" е декларирал ДДС за внасяне 0,00 лв., при действително установен ДДС за внасяне в размер на 67 512,42 лв. /шестдесет и седем хиляди петстотин и дванадесет лева и четиридесет и две стотинки/;

2. През месец юли 2015 г. при водене на счетоводството съставил документ с невярно съдържание - дневник за продажбите на „Булгарфрут- 64" ЕООД, ЕИК 121810211, за данъчен период месец юли, в който не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални доставки на стоки към контрагенти по чл. 6 от ЗДДС за данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС в нарушение на чл. 113 от ЗДДС, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите в размер на 166 943,48лв., а на 14.08.2015г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери на 166 943,48лв. /сто шестдесет и шест хиляди деветстотин четиридесет и три лева и четиридесет и осем стотинки/, като в справка - декларация по ЗДДС с вх. № 22131150985, подадена пред ТД на НАП - гр. София, офис „Надежда", потвърдил неистина в раздел „А" от декларацията, относно размера на извършените доставки като начислил ДДС в размер 166 943.48 лв., вместо 333 886.96 лв. и по този начин е променил резултата за периода като в раздел „В" е декларирал ДДС за внасяне 0,00 лв., при действително установен ДДС за внасяне в размер на 166 943,48лв. /сто шестдесет и шест хиляди деветстотин четиридесет и три лева и четиридесет и

осем стотинки/.

3. През месец август 2015 г. при водене на счетоводството съставил документ с невярно съдържание - дневник за продажбите на „Булгарфрут- 64" ЕООД, ЕИК 121810211, за данъчен период месец август, в който не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални доставки на стоки към контрагенти по чл. 6 от ЗДДС за данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС в нарушение на чл. 113 от ЗДДС, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите размер на 82 164,21 лв. /осемдесет и две хиляди сто шестдесет и четири лева и двадесет и една стотинки/, а на 14 09,2015г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери на 82 164,21 лв., като в справка - декларация по ЗДДС с вх. № 22131154018, подадена пред ТД на НАП - гр. София, офис „Надежда", потвърдил неистина в раздел „А" от декларацията, относно размера на извършените доставки, като начислил ДДС в размер 82 164.21 лв., вместо 164 328.42 лв. и по този начин е променил резултата за периода, като в раздел „В" е декларирал ДДС за внасяне 0,00 лв., при действително установен ДДС за внасяне в размер на 82 164,21 лв. / осемдесет и две хиляди сто шестдесет и четири лева и двадесет и една стотинки/;

4. През месец септември 2015 г. при водене на счетоводството съставил документ с невярно съдържание - дневник за продажбите на „Булгарфрут-64" ЕООД, ЕИК 121810211, за данъчен период месец август, в който не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални доставки на стоки към контрагенти по чл. 6 от ЗДДС за данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС, в нарушение на чл. 113 от ЗДДС, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите размер на 106 158,39 лв. /сто и шест хиляди сто петдесет и осем лева и тридесет и девет стотинки/, а на 14.10.2015г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери на 106 158,39 лв., като в справка - декларация по ЗДДС с вх. № 22131157106, подадена пред ТД на НАП - гр. София, офис „Надежда", потвърдил неистина раздел „А" от декларацията, относно размера на извършените доставки като начислил ДДС в размер 120 144.79 лв., вместо 226 303.18 лв. и по този начин е променил резултата за периода, като в раздел „В" е декларирал ДДС за внасяне 13 986,40 лв., при действително установен ДДС за внасяне в размер на 120 144, 79 лв. / сто и двадесет хиляди сто четиридесет

и четири лева и седемдесет и девет стотинки/, поради което и на основание чл. 304 от НПК го е оправдал по обвинението да е извършил престъпление по чл. 255, ал. 3, вр. ал. 1, т. пр.1, т.3, пр. 1, т. 6, пр.1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. с чл. 20, ал. 3 и ал. 4, вр. ал. 1 от НК.

С присъдата съдът е признал Р. Д. Т. за невиновен, за периода от 30.09.2015г. до 16.03.2016 г., в гр. София, в обществен трезор на "Юробанк и еф джи груп" АД, находящ се на адрес гр. София, пл."Батенберг"№ 1, в касета с номер № 739, да е държал имущество на обща стойност 8 500 лева (осем хиляди и петстотин лева), за което е знаел към момента на получаването му, че е придобито чрез тежки умишлени престъпления - данъчни престъпления, като деянието е извършено от лице, което действа в изпълнение на решение на организирана престъпна група с участници: В. П. М., ЕГН *****, Р. Д. Т., ЕГН ***** и М. Б. М., ЕГН *****, поради което и на основание чл. 304 от НПК го е оправдал по обвинението да е извършил престъпление по чл. 253, ал. 4, вр. ал. 3, т. 1, пр. 3, вр. ал. 2, пр. 3 вр. ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

С присъдата съдът е признал подсъдимия В. П. М., ЕГН *****, за невиновен в това, че за времето от началото на месец февруари 2015 г. до 16.03.2016 г. в гр. София и на територията на цялата страна, участвал в организирана престъпна група по смисъла на чл.93 т.20 НК структурирано трайно сдружение на три и повече лица с цел да вършат съгласувано в страната престъпления, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от три години", с участници Р. Д. Т., ЕГН ***** и М. Б. М., ЕГН ***** като групата е създадена с користна цел и с цел да вършат престъпления по чл.255 и по чл. 253 от НК, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от три години, поради което и на основание чл.304 от НПК съдът го е оправдал по обвинението да е извършил престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2, пр. 3, т. 2, вр. ал. 2 от НК.

Съдът е признал подсъдимия М. за НЕВИНОВЕН в това, че за периода от месец март 2015 г. до 14.07.2015 г. в гр. София, в условията на продължавано престъпление по смисъла на чл. 26 ал. 1 от НК, когато две или повече деяния, които осъществяват поотделно един състав на едно и също престъпление, са извършени през непродължителен период от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което

последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите, като помагач (умишлено улеснил М. М. в извършването на престъплението, като намирал средства за договорените от Р. Т. стоки-месо и спомагал осъществяването на разплащанията посредством финансовата институция „Фактор И.Н. " АД, ЕИК 121399009) в съучастие с М. Б. М., ЕГН ***** - като извършител и Р. Д. Т., ЕГН ***** като подбудител и помагач (умишлено склонил М. М. и впоследствие улеснил М. М. в извършването на престъплението като търсил, договарял стоки-месо и цени, осъществявал логистика по доставката и последващата им продажба без документи), е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери 216 371,13 лева (двеста и шестнадесет хиляди триста седемдесет и един лева и тринадесет стотинки) за „Нов живот 2013" ЕООД, ЕИК 202793675, представляващи данък върху добавената стойност, като при водене на счетоводството е съставил документи с невярно съдържание - отчетни регистри - дневници за продажбите на дружеството „Нов живот 2013" ЕООД, съгласно чл. 124, ал. 1, т. 2 от ЗДДС и чл. 119, ал. 1 и ал. 3 от ППЗДДС, в които не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални продажби на стоки-месо в страната, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите и потвърдил неистина в справки-декларации, които се изискват по силата на чл. 125, ал. 1 от Закона за данък добавена стойност /ЗДДС/ и чл. 116 ал. 1 от Правилника за приложение на закона за добавена стойност /ППЗДДС/ пред ТД НАП-София, офис - Надежда, като деянията са извършени както следва :

1. През месец март 2015 г. при водене на счетоводството съставил документ с невярно съдържание - дневник за продажбите на «Нов живот 2013» ЕООД, ЕИК 202793675 за данъчен период месец март, в който не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални доставки на стоки към контрагенти по чл. 6 от ЗДДС за данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС в нарушение на чл. 113 от ЗДДС, като по този начин не начисли дължим ДДС в дневник за продажбите в размер на 41 645,97 лв., а на 14.04.2015г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери 41 645.97 лв. /четиридесет и една хиляди шестстотин четиридесет и пет лева и деветдесет и седем стотинки/, като в справка - декларация по ЗДДС с вх. № 22131138730 подадена пред ТД на НАП - гр. София, офис „Надежда" потвърдил неистина в раздел „А" от декларацията, относно размера на

извършените доставки като начислил ДДС в размер 41 645.97 лева, вместо 83 291.94 лв. и по този начин е променил резултата за периода, като в раздел „В" е декларирал ДДС за внасяне 0,00 лв., при действително установен ДДС за внасяне в размер на 41 645.97 лв. /четиридесет и една хиляди шестстотин четиридесет и пет лева и деветдесет и седем стотинки/;

2. През месец април 2015 г. при водене на счетоводството съставил документ с невярно съдържание - дневник за продажбите на «Нов живот 2013» ЕООД, ЕИК 202793675 за данъчен период месец април, в който не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални доставки на стоки към контрагенти по чл. 6 от ЗДДС за данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС в нарушение на чл. 113 от ЗДДС, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите в размер на 27 471,27 лв., а на 14.05.2015г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери 27 471,27 лв. /двадесет и седем хиляди четиристотин седемдесет и един лева и двадесет и седем стотинки/, като в справка - декларация по ЗДДС с вх. № 22131141819 подадена пред ТД на НАП - гр. София, офис „Надежда" потвърдил неистина в раздел „А" от декларацията, относно размера на извършените доставки като начислил ДДС в размер 27471.27лв., вместо 54 942.54 лв. и по този начин е променил резултата за периода като в раздел „В" е декларирал ДДС за внасяне 0,00 лева лв., при действително установен ДДС за внасяне в размер на 27 471.27 лв. /двадесет и седем хиляди четиристотин седемдесет и един лева и двадесет и седем стотинки/;

3. През месец май 2015г. при водене на счетоводството съставил документ с невярно съдържание - дневник за продажбите на «Нов живот 2013» ЕООД, ЕИК 202793675 за данъчен период месец май, в който не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални доставки на стоки към контрагенти по чл. 6 от ЗДДС за данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС в нарушение на чл. 113 от ЗДДС, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите в размер на 118 789,59лв., а на 15.06.2015г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери 118 789,59лв. /сто и осемнадесет хиляди седемстотин осемдесет и девет лева и петдесет и девет стотинки/, като в справка - декларация по ЗДДС с вх. № 22131144813 подадена пред ТД на НАП - гр. София, офис „Надежда" потвърдил неистина в раздел „А" от декларацията,

относно размера на извършените доставки като начислил ДДС в размер 118 789.59 лв., вместо 237 579.18 лв. и по този начин е променил резултата за периода като в раздел „В" е декларирал ДДС за внасяне 0,00 лв., при действително установен ДДС за внасяне в размер на 118 789,59лв. /сто и осемнадесет хиляди седемстотин осемдесет и девет лева и петдесет и девет стотинки/;

4. През месец юни 2015г. при водене на счетоводството съставил документ с невярно съдържание - дневник за продажбите на «Нов живот 2013» ЕООД, за данъчен период месец юни, в който не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални доставки на стоки към контрагенти по чл. 6 от ЗДДС за данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС в нарушение на чл. 113 от ЗДДС, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите в размер на 28 464,30лв., а на 14.07.2015г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери 28 464, 30лв. /двадесет и осем хиляди четиристотин шестдесет и четири лева и тридесет стотинки /, като в справка - декларация по ЗДДС с вх. № 22131147844 подадена пред ТД на НАП - гр. София, офис „Надежда" потвърдил неистина в раздел „А" от декларацията, относно размера на извършените доставки като начислил ДДС в размер 28 464.30 лв., вместо 56 928.60 лв. и по този начин е променил резултата за периода като в раздел „В" е декларирал ДДС за внасяне 0,00 лв., при действително установен ДДС за внасяне в размер на 28 464,30лв. /двадесет и осем хиляди четиристотин шестдесет и четири лева и тридесет стотинки/, поради което и на основание чл.304 от НПК го е оправдал по обвинението да е извършил престъпление по чл. 255, ал. 3, вр. ал. 1, т. 2, пр.1, т.3, пр. 1, т. 6, пр.1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 от НК.

Подсъдимият М. е признат с присъдата ЗА НЕВИНОВЕН В ТОВА, че за периода от месец юни 2015 г. до 14.10.2015 г. в гр. София, в условията на продължавано престъпление по смисъла на чл. 26 ал. 1 от НК, когато две или повече деяния, които осъществяват поотделно един състав на едно и също престъпление, са извършени през непродължителен период от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите, като помагач (умишлено улеснил М. М. извършването на

престъплението като намирал средства за договорените от Р. Т. стоки-месо и спомагал осъществяването на разплащанията посредством финансовата институция „Фактор И.Н " АД, ЕИК 121399009) в съучастие с М. Б. М., ЕГН ***** - като извършител и Р. Д. Т., ЕГН *****, като подбудил и помагач (умишлено склонил М. М. и впоследствие улеснил М. М. в извършването на престъплението като търсил, договарял стоки-месо и цени, осъществявал логистика по доставката и последващата им продажба без документи), е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери 422 778,50 лева (четиристотин двадесет и две хиляди седемстотин седемдесет и осем лева и петдесет стотинки) за „Булгарфрут-64" ЕООД, ЕИК 121810211, представляващи данък върху добавената стойност, като при водене на счетоводството е съставил документи с невярно съдържание - отчетни регистри - дневници за продажбите на дружеството „Булгарфрут-64" ЕООД, съгласно чл. 124, ал. 1, т. 2 от ЗДДС и чл. 119, ал. 1 и ал. 3 от 11113ДДС, в които не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални продажби на стоки-месо в страната, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите и потвърдил неистина в справки-декларации, които се изискват по силата на чл. 125, ал. 1 от Закона за данък добавена стойност /ЗДДС/ и чл. 116 ал.1 от Правилника за приложение на закона за добавена стойност /ППЗДДС/ пред ТД НАП-София, офис - Надежда, като деянията са извършени както следва:

1. През месец юни 2015г. при водене на счетоводството съставил документ с невярно съдържание - дневник за продажбите на „Булгарфрут- 64" ЕООД, ЕИК 121810211 за данъчен период месец юни, в който не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални доставки на стоки към контрагенти по чл. 6 от ЗДДС за данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС в нарушение на чл. 113 от ЗДДС, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите размер на 67 512,42 лв., а на 14.07.2015г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери 67 512,42 лв. / шестдесет и седем хиляди петстотин и дванадесет лева и четиридесет и две стотинки/, като в справка - декларация по ЗДДС с вх. № 22131147862 подадена пред ТД на НАП - гр. София, офис „Надежда" потвърдил неистина в раздел „А" от декларацията, относно размера на извършените доставки като начислил ДДС в размер 67 512.42 лв., вместо 135 024.84 лв. и по този начин е променил резултата за периода като в раздел „В"

е декларира ДДС за внасяне 0,00 лв., при действително установен ДДС за внасяне в размер на 67 512,42 лв. /шестдесет и седем хиляди петстотин и дванадесет лева и четиридесет и две стотинки/;

2. През месец юли 2015 г. при водене на счетоводството съставил документ с невярно съдържание - дневник за продажбите на „Булгарфрут- 64“ ЕООД, ЕИК 121810211 за данъчен период месец юли, в който не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални доставки на стоки към контрагенти по чл. 6 от ЗДДС за данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС в нарушение на чл. 113 от ЗДДС, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите в размер на 166 943,48 лв., а на 14.08.2015 г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери на 166 943,48 лв. /сто шестдесет и шест хиляди деветстотин четиридесет и три лева и четиридесет и осем стотинки/, като в справка - декларация по ЗДДС с вх. № 22131150985 подадена пред ТД на НАП - гр. София, офис „Надежда“ потвърдил неистина в раздел „А“ от декларацията, относно размера на извършените доставки като начислил ДДС в размер 166 943.48 лв., вместо 333 886.96 лв. и по този начин е променил резултата за периода като в раздел „В“ е декларира ДДС за внасяне 0,00 лв., при действително установен ДДС за внасяне в размер на 166 943,48 лв. /сто шестдесет и шест хиляди деветстотин четиридесет и три лева и четиридесет и осем стотинки/;

3. През месец август 2015 г. при водене на счетоводството съставил документ с невярно съдържание - дневник за продажбите на „Булгарфрут- 64“ ЕООД, ЕИК 121810211 за данъчен период месец август, в който не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални доставки на стоки към контрагенти по чл. 6 от ЗДДС за данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС в нарушение на чл. 113 от ЗДДС, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите размер на 82 164,21 лв. /осемдесет и две хиляди сто шестдесет и четири лева и двадесет и една стотинки/, а на 14.09.2015 г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери на 82 164,21 лв., като в справка - декларация по ЗДДС с вх. № 22131154018 подадена пред ТД на НАП - гр. София, офис „Надежда“ потвърдил неистина в раздел „А“ от декларацията, относно размера на извършените доставки като начислил ДДС в размер 82 164.21 лв., вместо 164 328.42 лв. и по този начин е променил резултата за периода като в раздел „В“

е декларирал ДДС за внасяне 0,00 лв., при действително установен ДДС за внасяне в размер на 82 164,21 лв. / осемдесет и две хиляди сто шестдесет и четири лева и двадесет и една стотинки/;

4. През месец септември 2015 г. при водене на счетоводството съставил документ с невярно съдържание - дневник за продажбите на „Булгарфрут-64“ ЕООД, ЕИК 121810211 за данъчен период месец август, в който не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални доставки на стоки към контрагенти по чл. 6 от ЗДДС за данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС в нарушение на чл. 113 от ЗДДС, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите размер на 106 158,39лв. /сто и шест хиляди сто петдесет и осем лева и тридесет и девет стотинки/, а на 14.10.2015г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери на 106 158,39 лв., като в справка - декларация по ЗДДС с вх. № 22131157106 подадена пред ТД на НАП - гр. София, офис „Надежда“ потвърдил неистина раздел „А“ от декларацията, относно размера на извършените доставки като начислил ДДС в размер 120 144.79 лв., вместо 226 303.18 лв. и по този начин е променил резултата за периода като в раздел „В“ е декларирал ДДС за внасяне 13 986,40 лв., при действително установен ДДС за внасяне в размер на 120 144, 79лв. / сто и двадесет хиляди сто четиридесет и четири лева и седемдесет и девет стотинки/, поради което и на основание чл.304 от НПК го е оправдал по обвинението да е извършил престъпление по чл. 255, ал. 3, вр. ал. 1, т. 2, пр.1, т.3, пр. 1, т. 6, пр.1, вр. чл. 26, ал. 1, вр. с чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 от ИК.

Съдът е признал подсъдимия М. за НЕВИНОВЕН и В ТОВА, за периода от 26.11.2015г. до 16.03.2016 г. в гр. София, в обществен трезор на Си Банк ЕАД, находящ се на адрес гр. София, ул."Тунджа"№ 12а в касета с номер № К301 да е държал имущество на обща стойност 67 857 лева (шестдесет и седем хиляди осемстотин петдесет и седем лева), 164 890 евро (сто шестдесет и четири хиляди осемстотин и деветдесет евро) и 19 848 долара (деветнадесет хиляди и осемстотин четиридесет и осем долара), за което е знаел към момента на получаването му, че е придобито чрез тежки умишлени престъпления - данъчни престъпления по чл.255 от НК, като деянието е извършено от лице, което действа в изпълнение на решение на организирана престъпна група с участници: В. П. М., ЕГН *****, Р. Д. Т., ЕГН *****

***** и М. Б. М., ЕГН *****, като имуществото е в особено големи размери и случаят е особено тежък, поради което и на основание чл.304 от НПК го е оправдал по обвинението да е извършил престъпление по чл. 253, ал. 5, вр. ал. 4, вр. ал. 3, т. 1, пр. 2, вр. ал. 2, пр. 3, вр. ал. 1 от НК.

С присъдата съдът е признал подсъдимия М. Б. М. ЗА НЕВИНОВЕН в това, че за времето от началото на месец февруари 2015г. до 16.03.2016г. в гр. София и на територията на цялата страна, участвал в организирана престъпна група по смисъла на чл.93 т.20 НК структурирано трайно сдружение на три и повече лица с цел да вършат съгласувано в страната престъпления, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода повече от три години“, с участници В. П. М., ЕГН ***** и Р. Д. Т., ЕГН *****, като групата е създадена с користна цел и с цел да вършат престъпления против финансовата и данъчната система по чл.255 и чл. 253 от НК, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от три години, поради което и на основание чл.304 от НПК го е оправдал по обвинението да е извършил престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2, вр. ал. 2 от НК.

Съдът е признал подсъдимия М. ЗА НЕВИНОВЕН за това, че за периода от месец март 2015 г. до 14.07.2015 г. в гр. София, в условията на продължавано престъпление по смисъла на чл. 26 ал. 1 от НК, когато две или повече деяния, които осъществяват поотделно един състав на едно и също престъпление, са извършени през непродължителен период от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите, като посредствен извършител чрез лицето И. Р. Д., ЕГН *****, собственик и управител на търговското дружеството „Нов живот 2013“ ЕООД, ЕИК 202793675 (за периода месец март, април и май 2015г.) и като извършител (за юни 2015г.), в качеството му на собственик и управител на фирма „Нов живот 2013“ ЕООД, ЕИК 202793675 в съучастие с Р. Д. Т., ЕГН ***** като помагач и подбудител (умишлено склонил М. М., а впоследствие и улеснил извършването на престъплението като търсил, договарял стоки-месо и цени, осъществявал логистика по доставката и продажбата им) и В. П. М., ЕГН ***** като помагач(умишлено улеснил М. М. в извършването на престъплението като намирал средства за договорените от Р. Т. стоки-месо и спомагал осъществяването на разплащанията посредством финансовата институция „ Фактор И.Н. " АД,

ЕИК 121399009), е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери 216 371,13 лева (двеста и шестнадесет хиляди триста седемдесет и един лева и тринадесет стотинки) на търговското дружество „Нов живот 2013" ЕООД, ЕИК 202793675, представляващи данък върху добавената стойност, като при водене на счетоводството е съставил документи с невярно съдържание - отчетни регистри - дневници за продажбите на дружеството „Нов живот 2013" ЕООД, съгласно чл. 124, ал. 1, т. 2 от ЗДДС и чл. 119, ал. 1 и ал. 3 от 11113ДДС, в които не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални продажби на стоки-месо в страната, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите и потвърдил неистина в справки- декларации, които се изискват по силата на чл. 125, ал. 1 от Закона за данък добавена стойност /ЗДДС/ и чл. 116 ал.1 от Правилника за приложение на закона за добавена стойност /11113ДДС/ пред ТД НАП- София, офис - Надежда, като деянията са извършени както следва :

1. През месец март 2015 г. при водене на счетоводството съставил документ с невярно съдържание - дневник за продажбите на «Нов живот 2013» ЕООД, ЕИК 202793675 за данъчен период месец март, в който не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални доставки на стоки към контрагенти по чл. 6 от ЗДДС за данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС в нарушение на чл. 113 от ЗДДС, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите в размер на 41 645,97 лв., а на 14.04.2015г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери 41 645.97 лв. /четиридесет и една хиляди шестстотин четиридесет и пет лева и деветдесет и седем стотинки/, като в справка - декларация по ЗДДС с вх. № 22131138730 подадена пред ТД на НАП - гр. София, офис „Надежда" потвърдил неистина в раздел „А" от декларацията, относно размера на извършените доставки като начислил ДДС в размер 41645.97 лева, вместо 83 291.94 лв. и по този начин е променил резултата за периода, като в раздел „В" е декларирал ДДС за внасяне 0,00 лв., при действително установен ДДС за внасяне в размер на 41 645.97 лв. /четиридесет и една хиляди шестстотин четиридесет и пет лева и деветдесет и седем стотинки/;

2. През месец април 2015 г. при водене на счетоводството съставил

документ с невярно съдържание - дневник за продажбите на «Нов живот 2013» ЕООД, ЕИК 202793675 за данъчен период месец април, в който не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални доставки на стоки към контрагенти по чл. 6 от ЗДДС за данъчно събитие по чл.25 от ЗДДС в нарушение на чл. 113 от ЗДДС, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите в размер на 27 471,27 лв., а на 14.05.2015г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери 27 471,27 лв. /двадесет и седем хиляди четиристотин седемдесет и един лева и двадесет и седем стотинки/, като в справка - декларация по ЗДДС с вх. № 22131141819 подадена пред ТД на НАП - гр. София, офис „Надежда" потвърдил неистина в раздел „А" от декларацията, относно размера на извършените доставки като начислил ДДС в размер 27 471.27лв., вместо 54 942.54 лв. и по този начин е променил резултата за периода като в раздел „В" е декларирал ДДС за внасяне 0,00лева лв., при действително установен ДДС за внасяне в размер на 27 471.27 лв. /двадесет и седем хиляди четиристотин седемдесет и един лева и двадесет и седем стотинки/;

3.През месец май 2015г. при водене на счетоводството съставил документ с невярно съдържание - дневник за продажбите на «Нов живот 2013» ЕООД, ЕИК 202793675 за данъчен период месец май, в който не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални доставки на стоки към контрагенти по чл. 6 от ЗДДС за данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС в нарушение на чл. 113 от ЗДДС, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите в размер на 118 789,59лв , а на 15.06.2015г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери 118 789,59лв. /сто и осемнадесет хиляди седемстотин осемдесет и девет лева и петдесет и девет стотинки/, като в справка - декларация по ЗДДС с вх. № 22131144813 подадена пред ТД на НАП - гр. София, офис „Надежда" потвърдил неистина в раздел „А" от декларацията, относно размера на извършените доставки като начислил ДДС в размер 118 789.59 лв., вместо 237 579.18 лв. и по този начин е променил резултата за периода като в раздел „В" е декларирал ДДС за внасяне 0,00 лв., при действително установен ДДС за внасяне в размер на 118 789,59лв. /сто и осемнадесет хиляди седемстотин осемдесет и девет лева и петдесет и девет стотинки/;

4. През месец юни 2015г. при водене на счетоводството съставил документ с невярно съдържание - дневник за продажбите на «Нов живот 2013» ЕООД, ЕИК 202793675 за данъчен период месец юни, в който не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални доставки на стоки към контрагенти по чл. 6 от ЗДДС за данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС в нарушение на чл. 113 от ЗДДС, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите в размер на 28 464,30 лв., а на 14.07.2015г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери 28 464, 30 лв. /двадесет и осем хиляди четиристотин шестдесет и четири лева и тридесет стотинки /, като в справка - декларация по ЗДДС с вх. № 22131147844 подадена пред ТД на НАП - гр. София, офис „Надежда“ потвърдил неистина в раздел „А“ от декларацията, относно размера на извършените доставки като начислил ДДС в размер 28 464.30 лв., вместо 56 928.60 лв. и по този начин е променил резултата за периода като в раздел „В“ е декларирал ДДС за внасяне 0,00 лв., при действително установен ДДС за внасяне в размер на 28 464,30 лв. /двадесет и осем хиляди четиристотин шестдесет и четири лева и тридесет стотинки/, поради което и на основание чл.304 от НПК го е оправдал по обвинението да е извършил престъпление по чл. 255, ал. 3, вр. ал. 1, т. 2, пр.1, т.3, пр. 1, т. 6, пр.1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК.

Съдът е признал подсъдимия М. ЗА НЕВИНОВЕН в това, че за периода от месец юни 2015 г. до 14.10.2015 г. в гр. София, в условията на продължавано престъпление по смисъла на чл. 26 ал. 1 от НК, когато две или повече деяния, които осъществяват поотделно един състав на едно и също престъпление, са извършени през непродължителен период от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите, като посредствен извършител чрез лицето В. М. М., ЕГН *****, собственик и управител на търговското дружеството „Булгарфрут-64“ ЕООД, ЕИК 121810211 в съучастие с Р. Д. Т., ЕГН *****, като помагач и подбудител (умишлено склонил М. М., а впоследствие и улеснил извършването на престъплението като търсил, договарял стоки-месо и цени, осъществявал логистика по доставката и продажбата им) и В. П. М., ЕГН *****, като помагач (умишлено улеснил М. М. в извършването на престъплението като намирал средства за

договорените от Р. Т. стоки-месо и спомагал осъществяването на разплащанията посредством финансовата институция „Фактор И.Н." АД, ЕИК 121399009), е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери 422 778,50 лева (четиристотин двадесет и две хиляди седемстотин седемдесет и осем лева и петдесет стотинки) на търговското дружество „Булгарфрут-64" ЕООД, ЕИК 121810211, представляващи данък върху добавената стойност, като при водене на счетоводството е съставил документи с невярно съдържание - отчетни регистри - дневници за продажбите на дружеството „Булгарфрут-64" ЕООД, съгласно чл. 124, ал. 1, т. 2 от ЗДДС и чл. 119, ал. 1 и ал. 3 от ППЗДДС, в които не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални продажби на стоки- месо в страната, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите и потвърдил неистина в справки-декларации, които се изискват по силата на чл. 125, ал. 1 от Закона за данък добавена стойност /ЗДДС/ и чл. 116 ал. 1 от Правилника за приложение на закона за добавена стойност /ППЗДДС/ пред ТД НАП-София, офис - Надежда, като деянията са извършени както следва :

1. През месец юни 2015 г. при водене на счетоводството съставил документ с невярно съдържание - дневник за продажбите на „Булгарфрут- 64" ЕООД, за данъчен период месец юни, в който не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални доставки на стоки към контрагенти по чл. 6 от ЗДДС за данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС в нарушение на чл. 113 от ЗДДС, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите размер на 67 512,42 лв., а на 14.07.2015г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери 67 512,42 лв. / шестдесет и седем хиляди петстотин и дванадесет лева и четиридесет и две стотинки/, като в справка - декларация по ЗДДС с вх. № 22131147862 подадена пред ТД на НАП - гр. София, офис „Надежда" потвърдил неистина в раздел „А" от декларацията, относно размера на извършените доставки като начислил ДДС в размер 67 512.42 лв., вместо 135 024.84 лв. и по този начин е променил резултата за периода като в раздел „В" е декларирал ДДС за внасяне 0,00 лв., при действително установен ДДС за внасяне в размер на 67 512,42 лв. /шестдесет и седем хиляди петстотин и дванадесет лева и четиридесет и две стотинки/;

2. През месец юли 2015 г. при водене на счетоводството съставил

документ с невярно съдържание - дневник за продажбите на „Булгарфрут- 64" ЕООД, за данъчен период месец юли, в който не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални доставки на стоки към контрагенти по чл. 6 от ЗДДС за данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС в нарушение на чл. 113 от ЗДДС, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите размер на 366 943,48лв., а на 14.08.2015г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери на 166 943,48лв. /сто шестдесет и шест хиляди деветстотин четиридесет и три лева и четиридесет и осем стотинки/, като в справка - декларация по ЗДДС с вх. № 22131150985 подадена пред ТД на НАП - гр. София, офис „Надежда" потвърдил неистина в раздел „А" от декларацията, относно размера на извършените доставки като начислил ДДС в размер 166 943.48 лв., вместо 333 886.96 лв. и по този начин е променил резултата за периода като в раздел „В" е декларирал ДДС за внасяне 0,00 лв., при действително установен ДДС за внасяне в размер на 166 943,48лв. / сто шестдесет и шест хиляди деветстотин четиридесет и три лева и четиридесет и осем стотинки/;

3.През месец август 2015 г. при водене на счетоводството съставил документ с невярно съдържание - дневник за продажбите на „Булгарфрут-64" ЕООД, ЕИК 121810211 за данъчен период месец август, в който не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални доставки на стоки към контрагенти по чл. 6 от ЗДДС за данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС в нарушение на чл. 113 от ЗДДС, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите размер на 82 164,21лв. /осемдесет и две хиляди сто шестдесет и четири лева и двадесет и една стотинки/, а на 14.09.2015г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери на 82 164,21лв., като в справка - декларация по ЗДДС с вх. № 22131154018 подадена пред ТД на НАП - гр. София, офис „Надежда" потвърдил неистина в раздел „А" от декларацията, относно размера на извършените доставки като начислил ДДС в размер 82 164.21 лв., вместо 164 328.42 лв. и по този начин е променил резултата за периода като в раздел „В" е декларирал ДДС за внасяне 0,00 лв., при действително установен ДДС за внасяне в размер на 82 164,21 лв. / осемдесет и две хиляди сто шестдесет и четири лева и двадесет и една стотинки/;

4.През месец септември 2015 г. при водене на счетоводството съставил документ с невярно съдържание - дневник за продажбите на „Булгарфрут- 64"

ЕООД, ЕИК 121810211 за данъчен период месец август, в който не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални доставки на стоки към контрагенти по чл. 6 от ЗДДС за данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС в нарушение на чл. 113 от ЗДДС, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите размер на 106 158,39лв /сто и шест хиляди сто петдесет и осем лева и тридесет и девет стотинки/, а на 14.10.2015г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери на 106 158,39 лв., като в справка - декларация по ЗДДС с вх. № 22131157106 подадена пред ТД на НАП - гр. София, офис „Надежда“ потвърдил неистина раздел „А“ от декларацията, относно размера на извършените доставки като начислил ДДС в размер 120144.79 лв., вместо 226 303.18 лв. и по този начин е променил резултата за периода като в раздел „В“ е декларирал ДДС за внасяне 13 986,40 лв., при действително установен ДДС за внасяне в размер на 120 144, 79лв. / сто и двадесет хиляди сто четиридесет и четири лева и седемдесет и девет стотинки/, поради което и на основание чл.304 от НПК го е оправдал по обвинението да е извършил престъпление по чл. 255, ал. 3, вр. ал. 1, т. 2, пр.1, т.3, пр. 1, т. 6, пр.1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20,ал. 2 вр. ал. 1 от ИК.

С присъдата съдът е признал подсъдимия М. ЗА НЕВИНОВЕН и в това, че за периода от месец юни 2015 г. до 15.02.2016 г. в гр. София, в условията на продължавано престъпление по смисъла на чл. 26 ал. 1 от НК, когато две или повече деяния, които осъществяват поотделно един състав на едно и също престъпление, са извършени през непродължителен период от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите, като посредствен извършител чрез лицето А. Б. С., ЕГН *****, собственик и управител на търговското дружеството „Алис-ал трейд“ ЕООД, ЕИК 202455689, е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери 413 752,77 лева (четиристотин и тринадесет хиляди седемстотин петдесет и два лева и седемдесет и седем стотинки) за „Алис-ал трейд“ ЕООД, ЕИК 202455689, представляващи данък върху добавената стойност, като при водене на счетоводството е съставил документи с невярно съдържание - отчетни регистри - дневници за продажбите на дружеството „Алис-ал трейд“ ЕООД, съгласно чл. 124, ал. 1, т. 2 от ЗДДС и чл. 119, ал. 1 и ал. 3 от ППЗДДС, в които не отразил и не издал

данъчни фактури по извършени реални продажби на стоки-месо в страната, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите и потвърдил неистина в справки-декларации, които се изискват по силата на чл. 125, ал. 1 от Закона за данък добавена стойност /ЗДДС/ и чл. 116 ал. 1 от Правилника за приложение на закона за добавена стойност /ППЗДДС/ пред ТД НАЛ-София, офис - Надежда, като деянията са извършени, както следва:

1. През месец юни 2015 г. при водене на счетоводството съставил документ с невярно съдържание - дневник за продажбите на „Алис-ал трейд“ ЕООД, ЕИК 202455689 за данъчен период месец юни, в който не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални доставки на стоки към контрагенти по чл. 6 от ЗДДС за данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС в нарушение на чл. 113 от ЗДДС, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите размер на 41 358,21 лв. /четиридесет и една хиляди триста петдесет и осем лева и двадесет и една стотинки/, а на 14.07.2015г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери на 41 358,21 лв., като в справка - декларация по ЗДДС с вх. № 22131147852 подадена пред ТД на НАП - гр. София, офис „Надежда“ потвърдил неистина в раздел „А“ от декларацията, относно размера на извършените доставки като начислил ДДС в размер 52 791,54 лв., вместо 94 149,75лв. и по този начин е променил резултата за периода като в раздел „В“ е декларирал ДДС за внасяне 218,48 лв., при действително установен ДДС за внасяне в размер на 41 576.69 лв. /четиридесет и една хиляди петстотин седемдесет и шест лева и шестдесет и девет стотинки/;

2. През месец юли 2015 г. при водене на счетоводството съставил документ с невярно съдържание - дневник за продажбите на „Алис-ал трейд“ ЕООД, ЕИК 202455689 за данъчен период месец юли, в който не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални доставки на стоки към контрагенти по чл. 6 от ЗДДС за данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС в нарушение на чл. 113 от ЗДДС, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите размер на 44 108,28 лв. / четиридесет и четири хиляди сто и осем лева и двадесет и осем стотинки/, а на 14.08.2015г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери на 44 108,28 лв., като в справка - декларация по ЗДДС с вх. № 22131150946, подадена пред ТД на НАП - гр. София, офис „Надежда“

потвърдил неистина в раздел „А“ от декларацията, относно размера на извършените доставки като начислил ДДС в размер на 45 612,28 лв., вместо 89 720,56лв. и по този начин е променил резултата за периода като в раздел „В“ е декларирал ДДС за внасяне в размер на 173, 38 лв., при действително установен ДДС за внасяне в размер на 44 281,66 лв./ четиридесет и четири хиляди двеста осемдесет и един лева и шестдесет и шест стотинки/;

3.През месец август 2015г. при водене на счетоводството съставил документ с невярно съдържание - дневник за продажбите на „Алис-ал трейд“ ЕООД, ЕИК 202455689 за данъчен период месец август, в който не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални доставки на стоки към контрагенти по чл. 6 от ЗДДС за данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС в нарушение на чл. 113 от ЗДДС, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите размер на 80 162,27лв. / осемдесет хиляди сто шестдесет и два лева и двадесет и седем стотинки/, а на 14.09.2015г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери на 80 162,27лв., като в справка - декларация по ЗДДС с вх. № 22131154035, подадена пред ТД на НАП - гр. София, офис „Надежда“ потвърдил неистина в раздел „А“ от декларацията, относно размера на извършените доставки като начислил ДДС в размер на 82 785,49 лв., вместо 162 947,76 лв. и по този начин е променил резултата за периода като в раздел „В“ е декларирал ДДС за внасяне в размер на 271,47 лв., при действително установен ДДС за внасяне в размер на 80 433,74 лв. / осемдесет хиляди четиристотин тридесет и три лева и седемдесет и четири стотинки/ лв.;

4.През месец септември 2015г. при водене на счетоводството съставил документ с невярно съдържание - дневник за продажбите на „Алис-ал трейд“ ЕООД, ЕИК 202455689 за данъчен период месец септември, в който не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални доставки на стоки към контрагенти по чл. 6 от ЗДДС за данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС в нарушение на чл. 113 от ЗДДС, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите размер на 31 009, 68лв. / тридесет и една хиляди и девет лева и шестдесет и осем стотинки/, а на 14.10.2015г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери на 31 009, 68лв., като в справка - декларация по ЗДДС с вх. № 22131157126, подадена пред ТД на НАП - гр. София, офис „Надежда“ потвърдил неистина в раздел „А“ от декларацията, относно размера на

извършените доставки като начислил ДДС в размер на 31 154,20 лв., вместо 62 163,88лв. и по този начин е променил резултата за периода като в раздел „В" е декларирал ДДС за внасяне в размер на 144, 52 лв., при действително установен ДДС за внасяне в размер на 31 154,20 лв. / тридесет и една хиляди сто петдесет и четири лева и двадесет стотинки/;

5.През месец октомври 2015 г. при водене на счетоводството съставил документ с невярно съдържание - дневник за продажбите на „Алис-ал трейд" ЕООД, ЕИК 202455689 за данъчен период месец октомври, в който не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални доставки на стоки към контрагенти по чл. 6 от ЗДДС за данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС в нарушение на чл. 113 от ЗДДС, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите размер на 100 057, 66 лв. / сто хиляди и петдесет и седем лева и шестдесет и шест стотинки/, а на 16.11.2015г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери на 100 057, 66 лв., като в справка - декларация по ЗДДС с вх. № 22131160231, подадена пред ТД на НАП - гр. София, офис „Надежда" потвърдил неистина в раздел „А" от декларацията, относно размера на извършените доставки като начислил ДДС в размер на 100 561,66 лв., вместо 200 619,32лв. и по този начин е променил резултата за периода като в раздел „В" е декларирал ДДС за възстановяване в размер на 104,40 лв., при действително установен ДДС за внасяне в размер на 100 162,06 лв. / сто хиляди сто шестдесет и два лева и шест стотинки/;

6.През месец декември 2015 г. при водене на счетоводството съставил документ с невярно съдържание - дневник за продажбите на „Алис-ал трейд" ЕООД, ЕИК 202455689 за данъчен период месец декември, в който не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални доставки на стоки към контрагенти по чл. 6 от ЗДДС за данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС в нарушение на чл. 113 от ЗДДС, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите размер на 52 755,72 лв. / петдесет и две хиляди седемстотин петдесет и пет лева и седемдесет и две стотинки/, а на 14.01.2016г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери на 52 755,72 лв., като в справка - декларация по ЗДДС с вх. № 22131166459, подадена пред ТД на НАП - гр. София, офис „Надежда" потвърдил неистина в раздел „А" от декларацията, относно

размера на извършените доставки като начислил ДДС в размер на 55 781,05 лв., вместо 108 536,77лв. и по този начин е променил резултата за периода като в раздел „В" е декларирал ДДС за внасяне в размер на 8,13 лв., при действително установен ДДС за внасяне в размер на 52 763,85лв. / петдесет и две хиляди седемстотин шестдесет и три лева и осемдесет и пет стотинки/;

7.През месец януари 2016 г. при водене на счетоводството съставил документ с невярно съдържание - дневник за продажбите на „Алис-ал трейд" ЕООД, ЕИК 202455689 за данъчен период месец януари, в който не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални доставки на стоки към контрагенти по чл. 6 от ЗДДС за данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС в нарушение на чл. 113 от ЗДДС, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите размер на 64 300,95 лв. / шестдесет и четири хиляди и триста лева и деветдесет и пет стотинки/, а на 15.02.2016г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери на 64 300,95 лв., като в справка - декларация по ЗДДС с вх. № 22131169588, подадена пред ТД на НАП - гр. София, офис „Надежда" потвърдил неистина в раздел „А" от декларацията, относно размера на извършените доставки като начислил ДДС в размер на 66 791,92 лв., вместо 131 092,87лв. и по този начин е променил резултата за периода като в раздел „В" е декларирал ДДС за внасяне в размер на 138,17 лв., при действително установен ДДС за внасяне в размер на 64 439,12 лв. /шестдесет и четири хиляди четиристотин тридесет и девет лева и дванадесет стотинки/, поради което и на основание чл.304 от НПК го е оправдал по обвинението да е извършил престъпление по чл. 255, ал. 3, вр. ал. 1, т. 2, пр.1, т.3, пр. 1, т. 6, пр.1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

Съдът е признал подсъдимия М. ЗА НЕВИНОВЕН за това, че за периода от месец септември 2015 г. до 14.03.2016 г. в гр. София, в условията на продължавано престъпление по смисъла на чл. 26 ал. 1 от НК, когато две или повече деяния, които осъществяват поотделно един състав на едно и също престъпление, са извършени през непродължителен период от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите, като посредствен извършител чрез лицето Д. Й. Г., ЕГН *****, собственик и управител на търговското дружеството «Тренинг Мениджмънт» ЕООД, ЕИК 175170195, е избегнал установяването и

плащането на данъчни задължения в особено големи размери 447 709,20 лева (четиристотин и четиридесет и седем хиляди седемстотин и девет лева и двадесет стотинки) за «Тренинг Мениджмънт» ЕООД, ЕИК 175170195, представляващи данък върху добавената стойност, като при водене на счетоводството е съставил документи с невярно съдържание - отчетни регистри - дневници за продажбите на дружеството «Тренинг Мениджмънт» ЕООД, съгласно чл. 124, ал. 1, т. 2 от ЗДДС и чл. 119, ал. 1 и ал. 3 от ППЗДДС, в които не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални продажби на стоки-месо в страната, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите и потвърдил неистина в справки-декларации, които се изискват по силата на чл. 125, ал. 1 от Закона за данък добавена стойност /ЗДДС/ и чл. 116 ал. 1 от Правилника за приложение на закона за добавена стойност /ППЗДДС/ пред ТД НАП- София, офис - Илинден, като действията са извършени както следва:

1. През месец септември 2015 г. при водене на счетоводството съставил документ с невярно съдържание - дневник за продажбите на «Тренинг Мениджмънт» ЕООД, ЕИК 175170195 за данъчен период месец септември, в който не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални доставки на стоки към контрагенти по чл. 6 от ЗДДС за данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС в нарушение на чл. 113 от ЗДДС, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите размер на 112 852,15 лв. / шестдесет и четири хиляди и триста лева и деветдесет и пет стотинки/, а на 14.10.2015г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери на 112 852,15 лв., като в справка - декларация по ЗДДС с вх. № 22121101124, подадена пред ТД на НАП - гр. София, офис „Илинден“ потвърдил неистина в раздел „А“ от декларацията, относно размера на извършените доставки като начислил ДДС в размер на 112852,15 лв., вместо 225 704,3 лв. и по този начин е променил резултата за периода като в раздел „В“ е декларира ДДС за внасяне в размер на 0,00 лв., при действително установен ДДС за внасяне в размер на 112 852,15 / сто и дванадесет хиляди осемстотин петдесет и два лева и петнадесет стотинки/ лв.;

2. През месец октомври 2015г. при водене на счетоводството съставил документ с невярно съдържание - дневник за продажбите на «Тренинг Мениджмънт» ЕООД, ЕИК 175170195 за данъчен период месец октомври, в

който не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални доставки на стоки към контрагенти по чл. 6 от ЗДДС за данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС в нарушение на чл. 113 от ЗДДС, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите размер на 79 497,96 лв. / седемдесет и девет хиляди и четиристотин деветдесет и седем лева и деветдесет и шест стотинки/, а на 16.11.2015г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери на 79 497,96 лв., като в справка - декларация по ЗДДС с вх. № 22121103737, подадена пред ТД на НАП - гр. София, офис „Илинден“ потвърдил неистина в раздел „А“ от декларацията, относно размера на извършените доставки като начислил ДДС в размер на 79 497,96 лв., вместо 158 995,92лв. и по този начин е променил резултата за периода като в раздел „В“ е декларирал ДДС за внасяне в размер на 0,00 лв., при действително установен ДДС за внасяне в размер на 79 497,96 / седемдесет и девет хиляди четиристотин деветдесет и седем лева и деветдесет и шест стотинки/ лв.;

3.През месец декември 2015 г. при водене на счетоводството съставил документ с невярно съдържание - дневник за продажбите на «Тренинг Мениджмънт» ЕООД, ЕИК 175170195 за данъчен период месец декември, в който не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални доставки на стоки към контрагенти по чл. 6 от ЗДДС за данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС в нарушение на чл. 113 от ЗДДС, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите размер на 68 958,61 лв./ шестдесет и осем хиляди деветстотин петдесет и осем лева и шестдесет и една стотинки/, а на 14.01.2016г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери на 68 958,61 лв., като в справка - декларация по ЗДДС с вх. № 22121108927, подадена пред ТД на НАП - гр. София, офис „Илинден“ потвърдил неистина в раздел „А“ от декларацията, относно размера на извършените доставки като начислил ДДС в размер на 68 958,61лв., вместо 137 917,22 лв. и по този начин е променил резултата за периода като в раздел „В“ е декларирал ДДС за внасяне в размер на 0,00 лв., при действително установен ДДС за внасяне в размер на 68 958,61 / шестдесет и осем хиляди деветстотин петдесет и осем лева и шестдесет и една стотинки/ лв.;

4.През месец януари 2016 г. при водене на счетоводството съставил документ с невярно съдържание - дневник за продажбите на «Тренинг

Мениджмънт» ЕООД, за данъчен период месец януари, в който не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални доставки на стоки към контрагенти по чл. 6 от ЗДДС за данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС в нарушение на чл. 113 от ЗДДС, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите размер на 82 305,79 лв. / шестдесет и четири хиляди и триста лева и деветдесет и пет стотинки/, а на 15.02.2016г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери на 82 305,79 лв., като в справка - декларация по ЗДДС с вх. № 22121111563, подадена пред ТД на НАП - гр. София, офис „Илинден" потвърдил неистина в раздел „А" от декларацията, относно размера на извършените доставки като начислил ДДС в размер на 82 305,79 лв., вместо 164611,58лв. и по този начин е променил резултата за периода като в раздел „В" е декларирал ДДС за внасяне в размер на 0,00 лв., при действително установен ДДС за внасяне в размер на 82 305,79 / осемдесет и две хиляди триста и пет лева и седемдесет и девет стотинки/ лв.;

5. През месец февруари 2016 г. при водене на счетоводството съставил документ с невярно съдържание - дневник за продажбите на «Тренинг Мениджмънт» ЕООД, ЕИК 175170195 за данъчен период месец февруари, в който не отразил и не издал данъчни фактури по извършени реални доставки на стоки към контрагенти по чл. 6 от ЗДДС за данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС в нарушение на чл. 113 от ЗДДС, като по този начин не начислил дължим ДДС в дневник за продажбите размер на 104 094,69 лв. сто и четири хиляди деветдесет и четири лева и шестдесет и девет стотинки/, а на 14.03.2016г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери на 104 094,69 лв., като в справка - декларация по ЗДДС с вх. № 22121114144, подадена пред ТД на НАП - гр. София, офис „Илинден" потвърдил неистина в раздел „А" от декларацията, относно размера на извършените доставки като начислил ДДС в размер на 104 094,69 лв., вместо 208 189,38 лв. и по този начин е променил резултата за периода като в раздел „В" е декларирал ДДС за внасяне в размер на 0,00 лв., при действително установен ДДС за внасяне в размер на 104 094.69 лв. / сто и четири хиляди деветдесет и четири лева и шестдесет и девет стотинки/, поради което и на основание чл.304 от НПК го е оправдал по обвинението да е извършил престъпление по чл. 255, ал. 3, вр. ал. 1, т. 2, пр.1, т.3, пр. 1, т. 6, пр.1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

Присъдата е протестирана в срок с искане изцяло за отмяна на същата, като постановена при неправилно приложение на материалния закон и при неправилна оценка на доказателствения материал, и постановяването на нова присъда, с която и тримата подсъдими Р. Т., В. М. и М. М. да бъдат признати за виновни в извършване на престъпленията, за които са били обвинени, като им бъде наложено наказание на всеки от тях около и над средния размер, посочен в закона.

В хода на съдебните прения пред въззивната инстанция САП поддържа депозирания протест.

Защитата на тримата подсъдими моли да бъде оставен без уважение протеста и да бъде потвърдена първоинстанционната присъда.

Подсъдимите в своя защита и в последната си дума също правят искане за потвърждаване на присъдата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и след като извърши цялостна служебна проверка на обжалвания съдебен акт, съобразно изискванията на чл.314 от НПК, намира за установено следното:

Първоинстанционният съд е допуснал съществено процесуално нарушение, състоящо се в липса на мотиви, поради което настоящата инстанция следва да упражни правомощията си, визирани в чл. 335, ал. 2, вр. чл. 348, ал. 3, т. 2, пр. 1 НПК. Съответното съществено процесуално нарушение - липса на мотиви, не може да бъде санирано, но за сметка на това при новото разглеждане на процесното дело, допуснатите нарушения са отстранени.

Първоинстанционният съд не е изложил мотиви по отношение на анализа на доказателствената съвкупност и по отношение фактическите изводи за самостоятелната престъпна дейност на подсъдимия М. по чл. 255, ал. 3, вр. ал. 1, т. 2, пр.1, т.3, пр. 1, т. 6, пр.1, вр. чл. 26, ал. 1 НК. Наред с това в правните си изводи, конкретно по отношение деянията на подсъдимия В. М. по чл. 255, ал. 3 НК, в качеството му на помагач, съдът не е изложил никакви конкретни доводи и съображения, както и не е дал еднозначен и убедителен отговор на тезата на прокурора, изложена в обвинителния акт, и поддържана в съдебното заседание пред него, че деянията по чл. 255, ал. 3 НК, при

различните описани в обвинителния акт форми на съучастие, са извършени и то по описания ред за деклариране и начисляване на ДДС, основан и на експертното заключение по делото.

Настоящият състав на Софийския апелативен съд/САС/ намира за необходимо да посочи, че вече е имал повод да коментира аналогични проблеми, свързани със същите съществени процесуални нарушения, които по своята същност са от съществено значение. Недостатъчните, непълни и неясни мотиви на първоинстанционния съд, съгласно практиката на ВКС, пречат на второинстанционния съд да изпълни своята контролна функция, като в този смисъл е и ППВС №1-53. В практиката си касационната инстанция винаги е посочвала, че мотивите трябва да дават ясна представа за констатациите на съда относно релевантните за предмета на доказване факти и тяхната правна квалификация. Именно поради тази причина присъдата трябва да бъде мотивирана по начин да може да се вижда, че наистина са били надлежно обсъдени всички доказателства по делото и да може да се провери правилността на направените въз основа на тях фактически и правни изводи. Съдебната практика е категорична, че в мотивите на присъдата трябва да се излагат не общи фрази и твърдения, а конкретно установените фактически обстоятелства и съответния им доказателствен анализ. Липсата на разбор и анализ на доказателствата и подмяната му в мотивите с декларативни изрази е съществено нарушение на процесуалния закон/Решение № 30-91- II НО/. Както сочи Върховният съд, не е налице преценка на доказателствата по делото, когато съдът само посочва поименно в мотивите на присъдата имената на разпитаните свидетели или преразказва накратко показанията им, без да обсъжда подробно и задълбочено същите и без да изложи съображения, защо ги приема или отхвърля /Решение №18-86-II НО/, което в случая е налице/виж л. 94-105 от мотивите към присъдата/.

В потвърждение на цитираната съдебна практика е и нормативното изискване на разпоредбата на чл. 305, ал. 3 НПК, съобразно която решаващият съд е задължен да посочи установените обстоятелства, както и въз основа на кои доказателствени материали е сторил това, като при наличие на противоречия на доказателствените материали, се излагат съображения защо едни от тях се приемат, а други се отхвърлят.

В конкретния случай, този законов императив не е бил спазен изцяло от

първоинстанционния съд. В мотивите към присъдата е посочено, че проверяваният съд е достигнал до окончателен фактически извод, различен от достигнатия от прокурора в обвинителния акт. Това обаче е следвало да бъде сторено след внимателна и задълбочена проверка, съпоставяне и анализ на всички събрани по делото доказателства, особено когато са били налице съществени противоречия не само между различни доказателствени източници, но и в самите тях. В конкретния случай, по същество липсват в необходимата пълнота мотиви за преодоляване на констатираните противоречия в показанията на част от разпитаните от съда свидетели, дадени по време на съдебното следствие и по време на досъдебното производство, по начин, даващ възможност за тяхното кредитиране. Особено в показанията на четирима от основните свидетели, а именно - Р. А. на л. 181 от съдебното дело, М. П. на л. 188 от съдебното дело, Т. Т., на л. 234 от съдебното дело и Л. А., на л. 324 от съдебното дело има съществени различия между дадените от тях на досъдебно производство, инкорпорирани в доказателствения материал по реда на чл. 281, ал. 4, във вр. с ал. 1, т. 1 от НПК и пред първоинстанционния съд. Същите обаче не са били подложени на внимателен анализ и преценка с цел преодоляване различията между тях с оглед обосноваването на кредитиране на едните или другите. И това е така, защото съдържанието на съдебните протоколи от съдебните заседания на първостепенния съд ясно показва, че на л. 237 от съдебното дело свидетелят Т. е заявил, че една част от прочетените показания поддържа, а една част не, на л. 184, гърба, свидетелката А. е заявила, че не поддържа всичко прочетено и е обяснила кое, на л. 189 от съдебното дело свидетелят П. е заявил, че вярното е това, което е заявил в съдебната зала, а не пред разследващите органи, а на л. 327, гърба, от съдебното дело свидетелят А. не е видял разлика в показанията си, дадени пред съда и пред органите на досъдебното производство. От вниманието на първостепенния съд е убягнало обаче наличието на споменатите разминавания и несъответствия в показанията на посочените свидетели с изнесената от тях пред разследващите органи информация, които той е констатирал и е направил опит да отстрани по надлежния процесуален ред. Същите обаче изобщо не са били обсъдени по същество и анализирани от него в мотивите към присъдата.

При внимателен прочит на мотивите е видно, че първостепенният съд е отделил единствено няколко изречения на наличните противоречия, като е

приел, че при отделното и съвкупно разглеждане на всички приобщени в хода на съдебното следствие гласни и писмени доказателствени средства, съдът е констатирал, че не са налице драстични разминавания или противоречия, както между самите гласни доказателствени средства, така и между гласните доказателствени средства и писмените доказателства и че не са налице основания да не бъдат кредитирани някои от тях. Въпреки че съдът в мотивите си е отбелязал, че е установил разминавания в показанията на някои от разпитаните по делото свидетели, изразяващи се в различия между дадените от тях в хода на досъдебното производство показания и по време на съдебното следствие, той е приел, че същите са несъществени по своето естество и значение за нуждите на настоящото дело с оглед предмета на доказване. Освен че не ги е коментирал по същество и не е посочил точно и ясно какви противоречия е констатирал в тях, съдът дори не е посочил конкретно за кои свидетели става въпрос.

Анализ по същество липсва касателно показанията и на останалите свидетели, доколкото същите кореспондират с други доказателства, установени както посредством гласни доказателствени средства, така и посредством писмените и веществените такива. С едно изречение съдът е посочил в мотивите си, че при обсъждането и проверката на показанията на разпитаните по делото свидетели и в изпълнение на задължението си по чл. 305, ал. 3 НПК, е оценил показанията на всеки един от разпитаните свидетели и ги е съпоставил с останалия събран по делото доказателствен материал, като въз основа на този анализ е извел своите фактически, а впоследствие и правни изводи. При прочита на мотивите обаче настоящият състав установи, че такава дейност от страна на първостепенния съд изцяло липсва. На стр. 100 от съдебния акт съдът единствено декларативно е посочил, че „... в следващите редове ще направи подробен анализ на гласните доказателства, съдебните експертизи и писмените документи, които намери, че съществено допринасят за установяване на обективната истина.“, като е отбелязал, че започва с анализ на свидетелските показания. Такъв обаче на практика не е бил направен. Вместо това съдът е преразказал с няколко реда показанията на разпитаните в хода на съдебното следствие свидетели, без да обсъди съдържанието им, без да ги анализира и без да ги съпостави както помежду им, така и с останалите писмени и веществени доказателства, за да прецени тяхната достоверност и съответното им кредитиране. Съдът не е обсъдил и заключенията на

посочените от него експертизи, въпреки че преди това, както беше посочено по-горе, е декларирал готовност да „...направи подробен анализ на гласните доказателства, съдебните експертизи и писмените документи.“. Такъв анализ липсва не само на заключенията на експертизите по делото, но и на писмените доказателства. Последните са били отново декларативно изброени и само поименно посочени на стр. 94-98 от мотивите на присъдата, като нито едно от тях не е било обсъдено и анализирано по съдържание. При прочита на писмените доказателства и след запознаване с тяхното съдържание, настоящият състав установи, че посочените декларативно писмени доказателства, които са немалко по обем, съдържат факти, които имат също важно значение за изясняване на обстоятелствата, свързани с предмета на делото.

При прочита на мотивите на контролирания съд в частта относно кратките преразкази на показанията на свидетелите/от стр. 100 до стр. 105 от мотивите на присъдата/, настоящият състав установи, че при тази си дейност, която по същество не съдържа никакви белези и характеристики на анализ на гласните доказателства, съдът не е отразил и съответно не е взел предвид и не се е съобразил със съобщени от свидетелите факти и обстоятелства, които те са посочили в разпитите си по време на съдебното следствие пред самия него и в хода на досъдебното производство, повечето от които са били приобщени, а други е следвало да бъдат приобщени, към доказателствената съвкупност по реда на чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 1 и 2 НПК. Въпросните факти и обстоятелства, съобщени от свидетелите, са били относими към предмета на доказване, имали са важно значение за изясняване на обстоятелствата по делото и първостепенният съд е следвало да ги вземе предвид с оглед достигане до обективната истина в този процес. Вместо това, мотивите на присъдата впечатляват с това, че от показанията на свидетелите съдът е отдал внимание на факти, които са ирелевантни и неотносими към основните и съставомерни обстоятелства, подлежащи на доказване, като е игнорирал значими такива за изясняване отговорността на подсъдимите по възведените им обвинения.

Така например съдът, цитирайки показанията на свидетеля Т. Т. на стр. 102 от мотивите на присъдата, съгласно заявеното от него, е отдал значение на следните обстоятелства, а именно: че той бил пълномощник на фирмите „Нов живот 2013“ ЕООД, „Булгарфут 64“ ЕООД и „Местайп 64“

ЕООД/последната е извън обхвата на обвинението/, които фирми извършвали търговия с месо и месни произведения, че свидетелят правил преводи чрез финансовата къща на В. М. към дружествата, с които договаряли в чужбина и че според него дейността по закупуване на месо била реално извършвана от всяка от фирмите.

В разпита си пред основния съд свидетелят Т. е декларирал и други важни факти, а именно - че след като направел преводите, ходел в базата да посреща камионите, защото повечето били с пломби и му се обаждали от НАП да присъства на проверката, че пълномощните ги вземал от офиса на М., предполагал, че В. носел парите във финансовата къща в повечето случаи, че след получаване на месото, впоследствие той не знаел какво става с него, че М. му казвал кога да ходи да превежда парите и че възнаграждение за неговата работа му плащал М..

В показанията си на л. 30-32 пред разследващия орган и на л. 33-34 пред съдия по време на ДП, съответно приобщени от съда по надлежния ред в съдебно заседание, но само частично, пък е заявил, че познавал М. като собственик и управител на търговското дружество „Нов живот“ ЕООД, че М. му бил предоставил пълномощни и печати на дружествата „Нов живот“ и „Булгарфрут – 64“, че в банката представял фактури за покупка на месо, предоставяни му от М., че от около година преди разпита му имал впечатлението, че посредством финансовата къща „Фактор И.Н.“ АД се прикривал произхода на парите, с които се извършвали сделките на месо от посочените дружества, че хладилните камиони пристигали без поставени пломби, че познавал лицето Р. Т. като собственик на фирма „Мес Комерс“ ООД, че с него го запознал М., че от начина на осъществяване на търговската дейност на фирмите „Нов живот 2013“ ЕООД, „Булгарфрут – 64“ ЕООД и „Трениг мениджмънт“, ЕООД имал подозрения, че дейността им е фиктивна и че цели избягване плащане на данъци, че трите дружества ползвали една търговска камера с „Мес комерс“ ООД, а всички те търгували с месо и той подозирал, че стоката, внасяна на името на трите дружества реално е на „Мес комерс“ ООД, че само един-два камиона били без пломба, а в останалите случаи камионите имали пломба, че М. и Т. се познавали и работели заедно в бизнеса с месо, работели съвместно и между тях имало някаква зависимост, но не можел да каже каква, че бил учуден, когато два камиона пристигали

натоварени с месо, а единият бил с пломба, а другият без пломба.

От гореизложеното е видно, че свидетелят Т. в показанията си е изнесъл и съобщил важни факти, имащи значение за предмета на доказване, които обаче съдът нито ги е взел предвид, нито ги е обсъдил и анализирал с оглед противоречието им, за да направи съответната преценка кои от тях да кредитира и защо. Същият подход съдът е приложил и към показанията на свидетелите М. П., Л. А. и Р. А., които също са противоречиви и които САС намира за необходимо с оглед по-голяма яснота конкретно да посочи по-долу в мотивите си.

Правейки преразказ на показанията на М. П. в мотивите на присъдата, съдът е посочил, че той бил собственик на фирма „Интербар логистик БГ 14“, която извършвала посредническа дейност. Други конкретни факти и обстоятелства от показанията на този свидетел съдът не е посочил и не е обсъдил.

От разпита на този свидетел в съдебното производство на л. 188 от съдебното дело е видно обаче, че същият е заявил и други важни за предмета на доказване обстоятелства, като например: че с дружеството „Мес комерс“ ООД ползвали съседни офиси, че М. му поръчвал стока за фирма „Нов живот 2013“ ЕООД, тъй като бил в тази фирма, че работил и с дружеството „Интербар трейдинг лимитид“ и че Т. се свързал с него от името на същото дружество, че от същото дружество с него се свързвало и друго лице, но не го сочи по име, както и че с М. се познавали.

Пред органите на ДП в разпита си на л. 39-40, том 4 от ДП, съответно приобщени по надлежния ред от съда чрез тяхното прочитане, но отново само частично, свидетелят е изпаднал в противоречие за някои от обстоятелствата, тъй като съобщил други такива, а именно: че не е сключвал сделки с търговски дружества, които купували стока от „Интербар трейдинг лимитид“, която била регистрирана в Кипър, че дружествата „Булгарфуд - 64“ и „Нов живот 2013“ нищо не му говорили и не знаел дали имат търговски отношения с „Интербар трейдинг лимитид“, че не познавал М. и нямали общ бизнес с него, че покрай М. познавал лице с име Тони, че познавал Р. Т. от 4 години и че поръчвал месни продукти за неговата фирма „Мес комерс“ ООД от Испания и Полша, като комуникацията по сключването на сделките се водела от И. Н..

На следващо място съдът в мотивите си е обобщил и преразказал показанията и на свидетеля Л. А., който е заявил, че бил съдружник на подсъдимия В. М., с който заедно открили счетоводна къща и извършвали реална счетоводна и финансова дейност. През годините регистрирали три дружества - „Мебелина“, която се занимавала с производство на мебели, „Интербар трейдинг 2011“, регистрирана в Кипър, извършваща посредническа търговска дейност и „Джолити“, която се занимавала само със стопанисване на детски развлекателен център. Обяснил е още, че дейността им е била съвсем реална.

В разпита си пред съдия по време на ДП, на л. 27-29, том 4 от ДП, прочетени по реда на чл. 281, ал. 1 ,т. 1 и 2 НПК, е заявил обаче и други факти, а именно - че през 2015 г. В. М. му продал фирмата „Интербар трейдинг 2011“, регистрирана в Кипър, че му прехвърлял и други фирми, че той нямал представа за дейността на „Интербар трейдинг 2011“, че единствено ходел до банката за подпис на документи и получаване на баркодове, които давал след това на М., че като ходел до банката по негово указание, виждал М. и шофьорът му Б. да стоварват пари в чейнджбюрото „Фактор“ и когато внасяли пари, веднага след това той ходел да подписва документи, свързани с някоя от регистрираните на негово име фирми, че след това В. му предложил да намери лице за 200-250 лв. да му прехвърлят дружествата, които били на негово име.

В съдебно заседание пред основния съд на стр. 324-327 от съдебното дело свидетелят е заявил, че „Фактор И.Н.“ не било чейнджбюро, а финансова къща и че нямал представа с „Интербар трейдинг 2011“ да се е купувало месо.

В мотивите на присъдата първостепенният съд е обобщил с няколко реда и показанията на друг важен свидетел – Р. А., които също са вътрешнопротиворечиви, но вместо да обсъди и анализира противоречията в тях, той е извел само следното: „Работила за фирма „Диа трейдинг“ като касиер. Познава В. М. и работила с него. Разказва за дейността на дружеството, в което тя работила с подсъдимия Р. Т.. Подсъдимият В. М. извършвал дейност като финансова къща и кредитирал различни лица, сред които и Т.“.

В същото време на л.179 от съдебното дело и на л. 13-15, том 4 от ДП, тази свидетелка е дала показания и за други важни обстоятелства, имащи

значение за предмета на доказване, но които не са били взети предвид. В показанията си на досъдебното производство пред съдия, приобщени по реда на чл. 281, ал. 1, т. 1 и т. 2, пр. 2 НПК, тази свидетелка е заявила, че познавала Р. Т., който идвал в офиса при В. М., че Т. давал на М. различни суми пари и двамата си имали сметки, които тя водела, и че по нареждане на М. в служебния компютър въвеждала конкретни суми с имена на фирмите „Нов живот“ и „Булгарфрут“ срещу тях, които фирми свързвала с Р. Т., тъй като ги вписвала в таблицата срещу неговото име. При прочитане на показанията ѝ в съдебно заседание на л. 185 от съдебното дело, за тези обстоятелства е дала уклончиви и противоречиви показания, които са убягнали от ползрението на решаващия съд и изобщо не са били изяснени и обсъдени с оглед преценката дали да им даде вяра или не.

От гореизложеното е видно, че от една страна разпитаните свидетели са дали показания за факти и обстоятелства, имащи значение за изясняване на обективната истина по делото, които съдът изобщо не е взел предвид, а някои съобщени от свидетелите факти по време на досъдебното производство не е и приобщил по съответния процесуален ред, а от друга – че съдът въобще не е обсъдил наличните вътрешни противоречия в показанията на свидетелите относно релевантни факти, имащи значение за предмета на доказване, очертан от внесенния обвинителен акт и относим към дейността на тримата подсъдими, с оглед тяхното кредитиране.

Показанията на останалите свидетели, разпитани от съда в съдебно заседание, също са били преразказани повърхностно с няколко реда, като отново съдът не е взел предвид съобщени от тях важни факти и обстоятелства, имащи значение за изясняване отговорността на подсъдимите. Наред с това, по отношение показанията на свидетелите Т. Г., Й. Б., А. А., Г. Я., Г. Т., Н. К., Е. Г., П. Н., Б. Д., Л. А., И. Г., А. П., Р. Д., В. З., К. Д., Д. М. и С. Г., които за определени обстоятелства са заявили загуба на спомен, отново е налице липсата на необходимото обсъждане, анализ и последваща преценка за достоверността им, въпреки че техните показания от досъдебното производство са били приобщени по реда на чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2, пр. 2 НПК и те са заявили, че поддържат казаното пред разследващите органи. Съдът не е положил усилия да вземе отношение и да обсъди конкретно обстоятелствата, за които свидетелите са демонстрирали липсата на спомен, да оцени причината за всеки един от тях, поради която те не са могли да си

спомнят тези обстоятелства и накрая да изведе извод, следва ли същите да бъдат кредитирани или не. Съдът се е задоволил декларативно с едно изречение, което е било „изведено пред скоба“, да направи извод, че поради изминалото време от датата на събитията до датата на техния разпит пред съда било нормално свидетелите да не помнят определени факти. Конкретика по отношение на последните обаче липсва. Не са посочени и имената на свидетелите, по отношение на чийто показания съдът е направил горния извод. Наред с това, след като е преценил, че на въпросните показания следва да бъде дадена вяра поради споменатата причина, те не са били съпоставени нито помежду си, нито с дадените обясненията на двамата от подсъдимите, нито с писмените и веществените доказателства, въпреки декларативно посоченото от съда в мотивите, че той бил сторил това.

От вниманието на съда са убягнали съобщени от свидетелите важни факти и обстоятелства по време на досъдебното производство, имащи значение за изясняване на обективната истина, някои от тях приобщени по съответния процесуален ред към доказателствената маса.

Така например, в показанията си на л. 3-4, том 4 от ДП, които са били приобщени по реда на чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2, пр. 2 НПК, свидетелят К. служител на НАП „Фискален контрол“, е посочил, че на ГКПП-Кулата шофьорът на превозвача е показал документи - ЧМР, без номер, съгласно които извършвал превоз на месо „прат“, с изпращач на стоката фирма „PATEL S.A.U.“ и получател „Булгарфрут-64“ ЕООД, че при проверката на място били показани превозни документи - ЧМР от 10.09.2015 г. и превозни документи, без номер и дата, за превоз обаче на замразен свински врат и свинска плешка, отново с изпращач „PATEL S.A.U.“, но с получател „Мес Комерс“ ООД. На място бил извикан и собственика на стоката, който се оказал лицето Р. Т., собственик на „Мес Комерс“ ООД, който дал писмено обяснение, че въпросната стока е негова. Управителят на фирмата – превозвач също дал обяснения, че са били наети от „Мес Комерс“ ООД за превоз на месо от Испания. Шофьорът на камиона пък обяснил, че след като минал границата, по телефона му се обадил мъж, който го уговорил да се срещнат след ГКПП, като при срещата им вероятно той подменил документите. Повечето от тези факти са били потвърдени от свидетеля и в съдебното заседание пред съда, видно от съдебния протокол на л. 287 от съдебното дело.

Първоинстанционният съд обаче в мотивите си с три реда е извел казаното от свидетеля Н. К., като е обобщил, че същият бил служител на НАП „Фискален контрол“ и че говорил по-скоро общо, не и за конкретната проверка и че не можело според съда да се очаква и друго.

Подобни показания е дал и свидетелят Г. Т. на л. 286 от съдебното дело и при разпита си по време на досъдебното производство на л. 5-6, том 4 от ДП, приобщени също от съда по реда на чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2, пр. 2 НПК. Той също е категоричен, че като собственик на стоката се представил Р. Т., който попълнил и декларация за това и обяснил, че стоката е била поръчана от Испания за неговата фирма „Мес Комерс“ ООД. Същевременно обаче превозните документи, с които стоката била минала границата, сочели като получател дружеството „Булгарфрут-64“ ЕООД. В мотивите на присъдата обаче съдът е отразил с два реда показанията на този свидетел, като е обобщил, че той работил в НАП „Фискален контрол“ и направил проверката на камион с доставка за фирма „Мес комерс“ ООД.

Същият подход е бил приложен и спрямо показанията на свидетеля Б. Д., служител на Главна дирекция „Фискален контрол“, дал показания на л. 312 от съдебното дело и на л. 7, том 4 от ДП, приобщени по реда на чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2, пр. 2 НПК, които той е потвърдил. От тези показания става ясно, че шофьорът на камиона показал съпътстващите документи на стоката, които представлявали неактивирани ЧМР, без необходимите реквизити, с получател на стоката отново „Мес Комерс“ ООД и изпращач „PATEL S.A.U.“. Вместо да отрази тези обстоятелства, първостепенният съд отново с два реда е обобщил казаното от Д. в съдебно заседание в следния вид: „Бил служител на Главна дирекция „Фискален контрол“. Не помнел нищо конкретно от извършените от него проверки.“.

На следващо място и свидетелката Й. Б. в показанията си пред основния съд на л. 263 и в показанията си пред разследващите органи на л. 47-48, том 4 от ДП, приобщени частично обаче от съда по реда на чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2, пр. 2 НПК, е дала сведения, че докато работела за М. М., осчетоводявала фактури за покупка, но не и за продажба, на месо и месни продукти с купувачи дружествата „Нов живот 2013“ ЕООД, „Булгарфрут-64“ ЕООД, „Тренинг мениджмънт“ ЕООД и „Алис-ал Трейд“ ЕООД. Фактурите ѝ ги предоставял М., като към тях имало платежни нареждания за преводи от тези

дружества, ЧМР, търговски документи и други. Справките-декларации по ЗДДС били изготвяни по нареждане на М. и били изпращани по електронен път с електронен подпис, предоставен ѝ от М.. Дружествата купували стоката от фирмата „Интербар трейднинг лимитид“-Кипър.

Вместо да анализира и обсъди горепосочените обстоятелства, имащи значение за изясняване на обективната истина и съдържащи информация, че инкриминираните дружества не са осчетоводявали продажби, което обстоятелство е в основата на обвинителната теза, съдът с два реда в мотивите си за тази свидетелка е посочил, че „работила за фирма на М. - дружеството било „Алис Ал трейд“. Нищо не знаела по въпросите, свързани с обвиненията.“

В съдебно заседание от 10.03.2020 г. основният съд е разпитал и свидетелката А. П., снаха на М., като е приобщил, но само частично, по реда на чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2 НПК и дадените от нея показания на ДП на л. 52-53, том 4. В тях П. е категорична, че е упълномощила М. да развива дейност с фирмата ѝ „Алис-ал трейд“ ЕООД, въпреки че предположила, че той може да върши нередни неща, но тъй като той бил неин свекър, тя решила да направи това. Не знаела каква дейност той извършва от нейно име, но впоследствие получила писмо от НАП, че фирмата дължи 30 000 лв. неплатено ДДС, за което М. казал да не се притеснява, че ще плати задължението. Свидетелката е заявила също, че знаела, че М. се занимава с търговия на месо, като осъществява внос от чужбина и че има фирми, чрез които продава месото на вътрешния пазар на български фирми. В мотивите си съдът с два реда е обобщил казаното от тази свидетелка, изписвайки че е снаха на подсъдимия М. М. и че свидетелства, че знае, че фирмите са вършили реална дейност по търговия с месо и месни произведения.

На следващо място в мотивите си съдът отново с няколко реда е преразказал показанията и на свидетеля Е. Г., като буквално с три реда е приел, че той работил в ТД на НАП, отдел „Оперативни проверки“, че извършил проверката в хладилния склад в село Подгумер на фирмата „Мес комерс“ и че конкретни спомени няма. По същия начин с няколко реда е подходил и към показанията на колегата му П. Н., за който е приел, че е работил като Главен данъчен инспектор при ТД НАП, че заедно със свидетеля Е. Г. бил част от екипа, извършил проверка в село Подгумер - хладилната база

и че е установена при проверката реално извършвана дейност, но имало проблем с документите. Какъв проблем и каква проверка е извършена, изобщо не е конкретизирано.

В съдебно заседание въпросните свидетели са дали показания, съответно на л. 298 и л. 310 от съдебното дело, както и на л. 197 за Г. и л. 198-199 за Н., том 4 от ДП, приобщени по реда на чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2, пр. 2 НПК, в които и двамата свидетели категорично са заявили, че за „Булгафрут-64“ при проверката на място се явил пълномощника Т. Т., който едва впоследствие представил пълномощно от собственичката, като заявил, че тя го била помолила, когато е в чужбина, той да се занимава с приемането на месото в склада. Не могъл да представи исканите документи за произход, проследимост, транспорт и собственост на стоката, поради което и след като проверяващите установили, че „Булгафрут-64“ е декларирала покупки на месо, но няма продажби, на намерената стока в склада било наложено обезпечение.

Относно показанията на свидетеля Р. Д. съдът е обобщил в мотивите си с два реда, че познава само Р. Т. от подсъдимите и че работил в транспортна фирма като товарил за фирма на Р. Т.. В показанията си от досъдебното производство, приобщени към доказателствената маса по реда на чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2, пр. 2 НПК, свидетелят е заявил, че избягвал да работи като превозвач с Р. Т., защото той не му издавал ЧМР, поради което не можел да фактурира. Превозвал за Т., но той никога не му издал ЧМР.

Абсолютно повърхностно са били оценени и взети предвид и показанията на свидетеля В. З., който е бил разпитван от основния съд и е дал показания на л. 403 от съдебното дело, които съдът в мотивите си обобщил буквално с две изречения по следния начин: „Шофьор на ТИР, товарил и превозвал месо. Няма конкретна информация.“

В същото време показанията на този свидетел, дадени на л. 270-271, том 4 от ДП, са били прочетени и приобщени, обаче частично, към доказателствената маса по реда на чл. чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2, пр. 2 НПК, като той е заявил че ги поддържа и в които е казал, че е превозвал месо за дружеството „Булгафрут-64“ ЕООД, което разтоварвал в складова база в с. Подгумер и което месо за тази фирма било приемано от различни лица, едно от които впоследствие разпознал именно като Р. Т., за което има и протокол

за разпознаване по делото.

В показанията си пред съда на л. 157 от съдебното дело и в показанията си пред разследващия орган, дадени на л. 84-85, том 1 от ДП, част от тях и приобщени по реда на чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 1 НПК, свидетелят Георги Д. е заявил, че не познава и не е виждал управителя на „Булгарфрут – 64“ ЕООД, че пълномощник на тази фирма бил Т. Т., че „Мес Комерс“ и „Булгарфрут-64“ ползвали едно хладилно помещение и че в склада се водел дневник на влизащите и превозващи стока моторни превозни средства, заверено копие от който той предал за нуждите на досъдебното производство/виж. л. 86-93, том 1 от ДП/. От вниманието на съда е убягнало, а е следвало да обсъди обстоятелството, че от съдържанието на така приложения по делото дневник е видно, че няма отбелязване на камиони, които да са возили стока за „Булгарфрут-64“ или „Нов живот“, въпреки, че за същите е била доставена стока и въпреки че и двете дружества са имали договор за наем на хладилен склад в „Мавера“ ООД./виж т. 28 от ДП/. От обобщените показания в мотивите на присъдата е видно, че гореизложените обстоятелства изобщо не са били обсъдени и коментирани от решаващия съд.

На л. 35, том 4 от ДП в показанията си, приобщени по реда на чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2, пр. 2 НПК, свидетелят А. А., служител на финансова къща „Фактор И.Н“ АД, е посочил, че лично е виждал случаи, при които сумите за посочените от него в разпита валутни сделки с „Нов живот 2013“ и „Булгарфрут- 64“ не се носели лично от лицата, фигуриращи в „потвържденията“ за валутна сделка, а се носели от В. М., придружаван от Б. Н., което било в разрез с практиката на финансовата къща.

В съдебно заседание пред основния съд на л. 280-282 свидетелят А. А., е заявил, че В. и Р. били клиенти на „Фактор И.Н“ АД, че за различните корпоративни клиенти в къщата идвали Р. и В., че М. носел суми за превалутиране и се ползвал от услугите на бюрото, че не помнел какви отношения М. е имал с фирмите, за които е искал тази услуга, че Т. Т. и Л. А. били техни клиенти също.

В преразказа в мотивите на присъдата съдът е извел следното, казано от свидетеля А. А.: „Работил в дружеството „Фактор И.Н“ АД като валутен дилър. Разказвал за извършеното от подсъдимите претърсване в офиса на фирмата. Фирма „Фактор И.Н“ АД била една от най-големите финансови

институции в България, която извършвала търговия с валута и други финансови операции. Имала доста офиси из София. Извършвала реална дейност. Познавал Р. Т. и В. М.. Купували и продавали валута. Не смята, че е имало нещо нередно в дейността“.

Показанията от досъдебното производство на част от горепосочените свидетели само частично са били приобщени по реда на чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2, пр. 2 НПК, въпреки че, както е видно по-горе, същите са съдържали факти и обстоятелства, относими към предмета на доказване, които е трябвало да бъдат приобщени също.

Друга група от разпитаните свидетели по време на досъдебното производство са дали показания за факти и обстоятелства, които не са съобщили пред решаващия съд в съдебно заседание и вместо съдът да констатира това и също да ги приобщи по реда на чл. 281, ал. 1, т. 1 или т. 2 НПК и да ги обсъди в мотивите си, той не е сторил това и не ги е взел предвид при анализа на доказателствата. Например, в показанията си, дадени пред разследващите органи на л. 56, том 1 от ДП, свидетелката В. М. е съобщила, че документите във връзка с закупуването на дружеството „Булгарфрут-64“ ЕООД били предварително оформени, носел ги М. и той ги дал на нотариуса. Не си спомняла какви права е дала на М. и не била наясно какви документи е подписала. След като дала пълномощно на М., тя не се интересувала, дали той извършва дейност с фирмата, никога не била подписвала фактури, справки-декларации и счетоводни документи на името на фирмата. От протокола на съдебното заседание, в което е била разпитана свидетелката М., на л. 371, гърба, от съдебното дело, е видно, че разпитът ѝ е бил проведен повърхностно и незадълбочено, като горепосочените факти свидетелката не ги е съобщила и е следвало съдът да ги приобщи по съответния процесуален ред, но не е сторил това.

Досежно показанията на разпитания от основния съд свидетел Л. З., в мотивите си съдът е приел за установено следното: „Собственик на фирма „Бул Чикън“, занимаваща се с отглеждане на птици и преработка на птичи произведения. С подсъдимия В. М. се познавал отдавна, но не е работил нищо с него, докато с подсъдимия Р. Т. е извършвал реална търговска дейност. Правил сделки с неговата фирма „Мес комерс“ ООД.“

В същото време в показанията си, дадени на ДП на л. 87-88, том 4 от

ДП, свидетелят Зиколов е пояснил, че с В. М. го бил запознал Р. Т., като с М. имали разговори, в които коментирали доставки и потенциални доставки към неговата фирма „Булчикън“ АД от фирма „Интербар трейдинг лимитид“ – Кипър и от „Мес Комерс“, като при съвместните им разговори М. искал да го убеди да закупи стока от така посочените дружества, представлявани от Р. Т.. Тези обстоятелства, съдът е пропуснал да ги приобщи към доказателствата по реда на т. 1 или т. 2, пр. 2 на чл. 281 НПК, след като свидетелят не ги е съобщил в съдебното заседание и да ги вземе предвид при изясняване предмета на доказване.

По отношение показанията на свидетелката А. Г., дадени в съдебно заседание пред основния съд, е било направено в мотивите към присъдата следното обобщение: „Леля на подсъдимия В. М.. Работила за него във фирма „Дис Трейдинг“. Извършвали валутни и финансови операции. Знае, че М. е купувал в дейността си валута от фирма „Факторинг ИН“.

В разпита си пред съдия по време на досъдебното производство обаче тя е посочила, че извършвала плащанията по нареждане на В. М., че М. и Р. Т. били приятели, че не можела да посочи какви суми превеждала по фактури и не знаела произхода на тези пари, че виждала В. и Р. да си разменят пари и в лична таблица на В. той й нареждал да описва суми, които той й посочвал. За тези обстоятелства в съдебно заседание пред основния съд тя не е дала конкретни показания, поради което е следвало съдът да констатира тези противоречия и да ги изясни по съответния процесуален ред.

Видно е, че към всички събрани гласни доказателства по време на съдебното следствие съдът е упражнил подход, който е повърхностен и незадълбочен и който е довел до изготвяне на съдебен акт, неотговарящ доказателствените стандарти. Декларативно посоченото от съда, че при обсъждането и проверката на показанията на разпитаните по делото свидетели и в изпълнение на задължението си по чл. 305, ал.3 НПК, той е оценил показанията на всеки един от разпитаните свидетели и ги е съпоставил с останалия, събран по делото доказателствен материал, като въз основа на този анализ е извел своите фактически, а впоследствие и правни изводи, не кореспондира с дейността на съда по анализа и оценката на доказателствата, съдържащи се в посочените от него най-общо гласни доказателствени средства.

Аналогичен подход е бил приложен и към веществените и писмените доказателства. В мотивите на присъдата писмените и веществените доказателствени средства са били посочени само поименно, и то в непълен обем, без да бъде взето предвид тяхното съдържание, без същото да бъде подложено на изискуемия анализ и преценка, необходими за преодоляване на противоречията и несъответствията между тях и за извеждане на извод за тяхната съотносимост с другите релевантни доказателства.

Не на последно място, при постановяване на присъдата си съдът декларативно, посочвайки ги само по име, се е позовал и на изготвените съдебно-счетоводна експертиза/намираща се според съда в том 93, какъвто по делото не е наличен/, на съдебно-техническите експертизи/при условие, че е приобщицл чрез прочитане само тази, намираща се в т. 7, на л.1-140/, на съдебно-компютърните експертизи, както и на допълнителната съдебно-счетоводна експертиза, при условие, че е налице по делото не допълнителна, а повторна, която е назначил в рамките на съдебното следствие/виж л. 528, т. 2 от съдебното дело/. Със самото поименно изброяване вниманието на съда към споменатите експертизи е било изчерпано, тъй като няма и ред съображения доколко заключенията на същите са в съответствие със събраните писмени, гласни и веществени доказателства и доколко тези заключения подкрепят приетите от съда фактически обстоятелства, дали му основание да оправдае подсъдимите по възведените им с обвинителния акт престъпления.

Всичко по-горе противоречи на изложеното от съда в мотивите на присъдата на страница 100, че „...съдът...направи подробен анализ на гласните доказателства, съдебните експертизи и писмените документи, които намери, че съществено допринасят за установяване на обективната истина.“, както и че „.... показанията на разпитаните свидетели не се различават в своите основни положения, както и не се намират в противоречие със съдържанието на приетите по делото писмени доказателствени средства и писмени доказателства, а напротив - същите са в унисон с тях...“. Самооценката на съда, че в мотивите си е оценил показанията на всеки един от разпитаните свидетели и ги е съпоставил с останалия събран по делото доказателствен материал, при което и въз основа на този анализ е извел своите фактически, а впоследствие и правни изводи, се явява необоснована и

неправилна.

Настоящият състав намира за необходимо да посочи, че до горепосочените изводи първостепенният съд е стигнал произволно, тъй като видно от мотивите на присъдата, той нито е анализирал и съпоставил показанията на отделните свидетели, нито е обсъдил вътрешно противоречивите свидетелски показания. Съдът не е съпоставил и гласните с писмените и веществените доказателствени средства, нито пък е обсъдил, доколко съдържанието на посочените три вида доказателствени средства е в съответствие и се подкрепя от заключенията по назначените и изслушани експертизи по делото. Съдът не е обсъдил и съпоставил и дадените в съдебно заседание обяснения на двама от подсъдими с изброените по-горе доказателствени средства. Не на последно място, съдът не е анализирал по никакъв начин съответните процесуално-следствени действия, както и назначените по делото множество експертизи, включително наличната по делото счетоводна документация, където също се наблюдават известни нюанси. Поименно са били посочени само и наличните по делото ВДС от експлоатирани СРС, без да бъде обсъдено тяхното съдържание с оглед преценката за относимост към определени факти и обстоятелства, от значение за правилното решаване на делото.

Настоящият въззивен състав и в други свои решения е отбелязвал, че доказателственият анализ не е напразно предвиден от законодателя, тъй като обсъждането на делото не трябва да се свежда до преразказ, изброяване на събраните доказателствени материали или до общата констатация за възприемане на всички доказателства. Смисълът на този законодателен подход е, че от всички налични доказателства следва да се разбере кое съответният съдебен състав приема за безспорно, кое не кредитира и съпоставяйки доказателствената маса, какви изводи прави, за да достигне до възприетата от него обективна истина. В мотивите на съдебния акт следва да се изброят изчерпателно всички онези доказателствени материали, които са оценени като процесуално допустими и относими и са използвани от съдебния състав при решаване на делото. Ако в доказателствените материали се наблюдават противоречия, както е в случая, те трябва да се фиксират и подробно да се анализират, като съдът ясно изрази съображенията си, защо възприема за достоверни едни доказателства и отхвърля други. В допълнение е важно да се подчертае, че дори и да липсват съществени противоречия в

доказателствените материали, което в случая не е така, не означава, че съдът следва да се задоволи с общата констатация, че поради тази причина не се налага обсъждането им. При всички положения е наложително съдържанието на доказателствата по делото да бъде анализирано, дори и същият този анализ да доведе до извод, че доказателствените материали са едноточни, без значими противоречия по съставомерните факти. Съвкупното обсъждане на доказателствата означава обосноваване, която отчита както смисъла и значението на всяко от тях поотделно, така и логическата връзка и взаимна обусловеност помежду им. Именно поради тази причина ВКС в своята практика приема, че съдилищата по същество следва да обсъждат доказателствата по делото както поотделно, така и общо съвкупно чрез съпоставянето на едни с други.

В процесния случай става въпрос за материали по делото, съдържащи немалък по обем доказателствен материал, характеризиращ се с противоречивост, което задължава съда да се отнесе с необходимото внимание и отговорност към своето основно задължение, свързано с изготвянето на мотиви към въпросната оправдателна присъда по предявеното обвинение. И това е така, защото по делото са били събрани достатъчно по количество доказателства, които са противоречиви и при един задълбочен и съответстващ на изискванията на НПК анализ на същите, е възможно да се достигне до резултат, различен от посочения в присъдата на първоинстанционния съд.

Наред с горното е била допусната липса на мотиви и досежно самостоятелната престъпна дейност на подсъдимия М., описана в обвинителния акт. В приетата от съда фактическа обстановка, въз основа на която е направил и правните си изводи, дали му основание да оправдае подсъдимите, той не е посочил до какви фактически обстоятелства и изводи е стигнал относно описаните в обвинителния акт деяния на подсъдимия М., които той самостоятелно е извършил за периода от месец юни 2015 г. до 14.03.2016 г. по отношение на дружествата „Алис-ал трейд“ ЕООД, ЕИК 202455689, и „Тренинг Мениджмънт“ ЕООД, ЕИК 175170195, описани под точки III.1 и III.2 в обвинителния акт, в която част обвинението е било поддържано от прокурора и в съдебно заседание пред първостепенния съд. За да оправдае подсъдимия М. и за тези престъпления, първостепенният съд е следвало изрично да посочи каква фактическа обстановка той приема за

надлежно установена досежно тази самостоятелна престъпна дейност на този подсъдим, касаеща въпросните две дружества „Алис-ал трейд“ ЕООД и „Тренинг Мениджмън“ ЕООД, за да го оправдае. Вместо това, за тези две продължавани престъпления на М., съдът не е извел нито един фактически извод, нито пък е посочил защо не кредитира описаните от прокурора в обвинителния акт факти, касаещи престъпната дейност на М. и досежно тези дружества. Вместо това съдът се е задоволил на стр. 94 от мотивите от фактическа страна да приеме за установено единствено следното:

Дружеството „Алис - Ал Трейд“ ЕООД за периода м. юни 2015 г. - м. януари 2016 година е осъществило 39 броя сделки по закупуване на месо и месни продукти.

Дружеството „Тренинг мениджмънт“ ЕООД за периода м. септември 2015 г. - м. февруари 2016 г. е осъществило 38 броя сделки по закупуване на месо и месни продукти.

Не на последно място, съдът е извел приетата от него фактическа обстановка общо за всички деяния, описани в обвинителния акт, без да разграничи кои фактически обстоятелства за кое от предявените с обвинението престъпления се отнасят.

Наред с това, в правните си изводи, след общите разсъждения от правна страна, конкретно досежно деянията на подсъдимия В. М. по чл. 255, ал. 3 НК, в качеството му на помагач, съдът не е изложил никакви конкретни доводи и съображения. Била е описана дейността на този подсъдим диспозитивно, съгласно предявеното му обвинение, без да бъдат изложени конкретно за неговата инкриминирана дейност никакви съображения и аргументи/виж л.127-131 от мотивите/.

Настоящата инстанция констатира, че съдът е допуснал не само горепосочените, но и друго процесуално нарушение, като в мотивите си не е дал еднозначен и убедителен отговор на доводите на прокурора, изложени в обвинителния акт, че деянията по чл. 255, ал. 3 НК, при различните форми на съучастие, са извършени и то по описания ред за деклариране и начисляване на ДДС, основан и на експертното заключение по делото.

При липсата на пълна, всеобхватна и точна преценка на данните от всички доказателствени средства, относими към главните факти от предмета на доказване в процеса, съдът недостатъчно убедително е приел, че не може

да се направи еднозначен извод инкриминираните деяния по чл. 255, ал. 3 НК да са извършени., т. е. да се приеме за безспорно установено, че обвиненията са доказани по несъмнен начин, каквито са изискванията на чл. 303, ал. 2 НПК, за да се постанови осъдителна присъда. В тази насока първостепенният съд търпи упрек, защото при неспазване условията на чл. 305, ал. 3 НПК и без да извърши анализ на всички данни от доказателствените средства, не е мотивирал обоснован извод, защо отхвърля като неоснователни направените от прокуратурата доводи. Не е отговорено на основното съображение на прокурора, че извършването на самото данъчно престъпление се изразява в последваща реализация на придобитите от тристранната сделка месо и месни продукти на територията на страната, но „на черно“, без издаване на първични счетоводни документи, при което се избягвало начисляването на ДДС в размер на 20 %, с което стоката, придобивана чрез контролираните дружества, била изключително конкурентна спрямо стоката от същия вид, предлагана на пазара от примерни данъкоплатци. Съдът генерално от фактическа страна е приел, че липсвали данни каква е съдбата на закупуваното от дружествата месо, в това число, липсвали данни същото да е продадено и на каква стойност на българския или чуждестранен пазар, да е направен реекспорт или да е дарено, унищожено или складирано на друго място. Въпреки приетите от самия съд за установени и доказани фактически обстоятелства, свързани с вътреобщностното придобиване на стоките, от правна страна съдът е извел извода, че след като прокуратурата не е ангажирала нито едно доказателство, че доставеното месо е било предмет на последващи продажби, остава недоказано твърдението, че подсъдимите са извършили данъчно престъпление, изразяващо се в избягване установяването и плащането на данъчни задължения, свързани именно с инкриминирания продукт, предмет на извършен внос и последващи продажби. Преповтаряйки дословно обвинителния диспозитив относно деянията по чл. 255, ал. 3 НК, предмет на обвинителния акт, изброявайки поименно отнасящата се към всяко едно от тях съдебно-счетоводна и ревизионна документация и приемайки за част от тях заключението на експерта по повторната съдебно-счетоводна експертиза, съдът не е дал убедителен отговор, защо не приема безспорно обвинителната теза, подкрепяща се и от заключението на съдебно-счетоводната експертиза, че след като инкриминираните дружества са декларирали вътреобщностно придобиване/ВОП/на стоката - месо и месни

продукти, от данъчно задължени лица, които са установени на територията на Европейския съюз, и са начислили дължимия данък по чл. 82, ал. 2, т. 3 ЗДДС, но получената стока не е била налична, не са били налице данни по делото същата да е била унищожена, нито пък стоката да е била предмет на вътреобщностна доставка/ВОД/, то следва единствено възможния извод, че поради тези обстоятелства и с оглед естеството на стоката, която е с ограничен срок на трайност, същата е била предмет на последващи продажби, за които контролираните дружества е следвало да издават фактури за продажбите и съответно да ги отразяват във вторичните счетоводни регистри, като е следвало и да заплатят дължимото в случая ДДС. До същия извод в заключенията си са стигнали и двете съдебно-счетоводни експертизи по делото, като с не много ясни мотиви и съображения съдът не е дал вяра на първата, считайки за необходимо назначаването на повторна съдебно-счетоводна експертиза. Въпреки че съдът не е кредитирал същата в нейната цялост, обвиненията за вторичната престъпна дейност за всеки от тримата подсъдими, повдигнати и поддържани от прокурора в различни конфигурации и при различна фактическа обстановка по отделните случаи, са били разгледани от съда през призмата на въпросното експертно заключение. Същото обаче е категорично, както за всяко едно от дружествата, така и за съответните инкриминирани периоди, че те са декларирали ВОП от данъчно задължени лица, които са установени на територията на ЕС, че са съставили протокол по чл. 117 от ЗДДС и че са начислили дължимия данък по чл. 82, ал. 2, т. 3 от ЗДДС, като са отразили протокола както в дневника за покупки, така и в дневника за продажби. Анализирайки данните от справките-декларации по ДДС, експертът е установил, че дружествата не са декларирали последваща реализация на стоките, предмет на ВОП, че няма данни за физическото местонахождение на стоките, че поради естеството на стоките, същите са с ограничен срок на трайност и че не са налице основания за освободена доставка по реда на гл. 4 от ЗДДС. Предвид гореизложеното експертът е заключил, че се налага изводът, че стоката е реализирана на територията на страната и съгласно чл. 12 от ЗДДС доставките на стоки /чл. 6, ал. 1 от ЗДДС/ с място на изпълнение на територията на страната/чл. 17, ал. 2 от ЗДДС/ са облагаеми и дружеството има задължение да начисли данъка съгласно чл. 86, ал. 1, а размерът на ставката е 20 %.

Очертаната в обвинителния акт обвинителна теза за въпросната

вторична престъпна дейност на подсъдимите по чл. 255 НК, а именно избягване установяването и плащането на ДДС по описания в експертното заключение начин за изчисляването му, прокурорът е изложил и поддържал със съответните доводи и съображения и в съдебното заседание пред първоинстанционния съд, на които обаче, както беше отбелязано по-горе, съдът не е дал необходимия и ясен отговор. Такъв е дължим с оглед конкретния предмет на делото, по което в основата на обвинителната теза е поставена именно въпросната фактология и е счетено за приложимо данъчното законодателство, установяващо данъчните задължения и определянето на данъчната основа, която е максимално близка до действително получената от данъчнозадълженото лице насрещна престация, въз основата на известни и установени относими доказателства/чл. 122, ал. 2 от ДОПК/, какъвто е и настоящия случай. В случая следва да се приеме, че по-скоро предмет на презюмиране се явява размерът на данъчната основа, върху която следва да се изчисли дължимият ДДС. Именно това обстоятелство от предмета на доказване по делото, който се свързва с вменено обвинение за неизпълнение на данъчно задължение от страна на субекта на престъплението, представлява установеното по вид и размер данъчно вземане в ЗДДС, чието неизпълнение от своя страна поражда и наказателна отговорност за подсъдимите лица. Съдебната практика е категорично, че измамливото поведение на данъчнозадълженото лице, каквото е укриването на доставки и доходи, не може да е пречка за установяване и събиране на ДДС. Такива лица не са в сходно положение с данъчнозадължените лица, които спазват своите задължения в областта на счетоводното отчитане, декларирането и плащането на ДДС. В случая, с оглед гореизложеното, няма причина за наказателното производство да не намери приложение посочения в чл. 122, ал. 2 от ДОПК способ. В същата насока е и практиката на ЕС на Съвета на Европа./Решение по дело № С-576/15 и Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006 г./. В този смисъл е и заключението на повторната съдебно-счетоводна експертиза.

В резултат на гореописаните процесуални нарушения съдът е постановил съдебния си акт при липса на мотиви. В случая настоящата инстанция, като контролна такава, не може по никакъв начин да разбере какво е имал предвид решаващият съд, чиято воля се явява опорочена. Липсата на ясно изразена воля на съда винаги води до невъзможност на страните в

процеса да защитят правните си интереси, в случая прокурорът да защити ясно изразената обвинителна теза. Именно поради тази причина законодателят в чл. 348, ал. 3, т. 2, пр. 1 НПК е определил липсата на мотиви като съществено процесуално нарушение от категорията на абсолютните, допускането на което винаги води до отмяна на присъдата или решението, което кореспондира с правомощията на въззивната инстанция по чл. 335, ал. 2 НПК. Описаните по-горе нарушения, приравнени на липса на мотиви, не могат да бъдат отстранени от въззивната инстанция, независимо от равностойните ѝ правомощия, тъй като това би довело до недопустимия резултат въззивният съд, вместо втори, да се яви първи съд по фактите и доказателствата, с което да наруши правото на страните на многостепенна надлежна инстанционна проверка, с всички права на всеки отделен процесуален стадий. Изложеното показва допустимостта, дори наложителността, при оправдателна присъда, когато има основания за постановяване на осъдителна такава, но при съществени нарушения, допуснати от първоинстанционния съд, и то от рода на абсолютните такива, делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на съда с цел постановяване на правилен и законосъобразен съдебен акт.

Не отговарят на изискванията на закона онези мотиви, които подминават противоречията и не дават отговор на съществени доводи на страните. Задължението за мотивираност на съдебния акт е основно задължение както по отношение на фактите, така и по отношение на правните въпроси, поставени за разрешаване по делото. Впрочем, за да предотврати опасността от съдебен произвол самата Конституция на Република България в чл. 121, ал. 4 предписва надлежно мотивиране на актовете на правораздаването. Това предписание е насочено към удовлетворяване както на индивидуалния, така и на обществения интерес от предвидимо, съобразено със закона правосъдие.

Всичко гореизложено установява наличието на съществено процесуално нарушение, което не може да бъде отстранено от настоящия въззивен състав, но при връщането на делото на решаващия съд неговото коригиране е в рамките на възможното.

По изложените съображения и на основание чл.335, ал.2 вр. чл.348, ал.3, т.2, пр.1 НПК, 8 състав на САС, НО,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Присъда от 23.05.2022 година на Специализирания наказателен съд/закрит/, 23 състав, по НОХД № 1921/2019 година.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СГС.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____